

Podsumowanie praw ofiary

1. Być w stanie zrozumieć i być zrozumianym

Ofiara ma prawo do tego, by otrzymywać informacje w sposób zrozumiały oraz do otrzymania pomocy, by być zrozumianym, w tym w razie konieczności dostępu do usług tłumaczenia ustnego i pisemnego.

2. Do odnotowania szczegółów przestępstwa bez nieuzasadnionej zwłoki.

Ofiara ma prawo do tego, by szczegóły przestępstwa zostały jak najszybciej odnotowane przez policję po incydencie. Jeśli konieczne będzie złożenie zeznań świadka albo przeprowadzenie przesłuchania, ofiara ma prawo do otrzymania dodatkowej pomocy, z której będzie mogła skorzystać w czasie tego procesu.

3. Do otrzymania informacji podczas zgłaszania przestępstwa

Ofiara ma prawo do otrzymania pisemnego potwierdzenia w przypadku zgłaszania przestępstwa, informacji na temat procesu wymiaru sprawiedliwości oraz informacji na temat programów i świadczeń dla ofiar. Może to obejmować możliwość spotkania się z podejrzanym lub sprawcą w ramach tzw. sprawiedliwości naprawczej.

4. Do zostania skierowanym do usług, które pomagają ofiarom, oraz dostosowywania usług i wsparcia do swoich potrzeb.

Ofiara ma prawo do tego, by zostać skierowanym do usług, które pomagają ofiarom, co obejmuje prawo do kontaktowania się z nimi bezpośrednio oraz do tego, by jej potrzeby zostały poddane ocenie, aby usługi i wsparcie zostały dostosowane do ich potrzeb. Ofiara ma prawo do tego, by otrzymać propozycję skierowania do specjalistycznego wsparcia, jeśli będzie jej to przysługiwać, oraz do otrzymania informacji na temat dodatkowej pomocy dostępnej w sądzie, przykładowo środków specjalnych.

5. Do otrzymania informacji na temat kompensacji

Ofiara ma prawo do otrzymania informacji na temat sposobu ubiegania się o kompensację za wszelkie straty, zniszczenia lub obrażenia spowodowane w wyniku przestępstwa.

6. Do otrzymania informacji na temat dochodzenia i ścigania.

Ofiara ma prawo do tego, by otrzymywać informacje dotyczące sprawy oraz terminów podejmowania ważnych decyzji w sprawie. Ofiara ma również prawo na wybranych etapach wymiaru sprawiedliwości do proszenia o to, by decyzje zostały ponownie rozpatrzone przez odpowiednich dostawców.

7. Do opracowania Osobistego oświadczenia ofiary

Ofiara ma prawo do sporządzenia Osobistego oświadczenia ofiary, w którym poinformuje sąd, w jaki sposób wpłynęło na nią dane przestępstwo. Zostanie ono uwzględnione podczas wydawania wyroku w sprawie sprawcy. Otrzymają Państwo informacje na temat tego procesu.

8. Do otrzymywania informacji na temat procesu, procesu sądowego oraz roli świadka.

Jeśli sprawa trafi do sądu, ofiara ma prawo do otrzymywania na czas informacji na temat godziny, daty i miejsca rozprawy oraz jej wyniku. Jeśli będzie musiała złożyć zeznania, będzie miała prawo do otrzymania oferty dotyczącej odpowiedniej pomocy przed procesem, a jeśli będzie to możliwe i gdy sąd na to zezwoli, spotkania z oskarżycielem przed złożeniem zeznań.

9. Do otrzymywania informacji na temat wyników sprawy i ewentualnej apelacji

Ofiara ma prawo do otrzymywania informacji na temat wyniku sprawy, a jeśli oskarżony zostanie skazany, do otrzymania wyjaśnienia wyroku. Jeśli sprawca

odwoła się od wyroku skazującego lub kary, ofiara będzie miała prawo do otrzymywania informacji na temat apelacji i jej wyniku.

10. Do zwrotu kosztów i mienia

Jeśli konieczne będzie stawienie się w sądzie w celu złożenia zeznań, ofiara będzie miała prawo do ubiegania się o zwrot kosztu niektórych wydatków. Jeśli jakiegokolwiek elementy mienia należącego do ofiary zostaną zatrzymane w charakterze dowodów, ofiara ma prawo do tego, by je odzyskać w możliwie najszybszym terminie.

11. Do otrzymywania informacji na temat sprawcy po skazaniu

Ofiara ma prawo do automatycznego zgłoszenia do Programu kontaktów z ofiarami, jeśli będzie się do tego kwalifikować. Program ten zapewnia informacje na temat sprawcy i etapów kary odbywanej w zakładzie karnym, oraz na temat tego, czy i kiedy będzie on miał możliwość ubiegania się o zwolnienie warunkowe lub wyjście na wolność. Ofiara ma również prawo do sporządzenia nowego Osobistego oświadczenia ofiary, jeśli będzie się do tego kwalifikować, w którym będzie mogła nas powiadomić, w jaki sposób to przestępstwo dalej na nią wpływa.

12. Do złożenia skargi, jeśli prawa nie będą przestrzegane

Jeśli ofiara stwierdzi, że jej prawa nie zostały spełnione, ma prawo do złożenia skargi do odpowiedniego usługodawcy. W przypadku dalszego niezadowolenia można skontaktować się z Rzecznikiem ds. Parlamentu i Służby Zdrowia.

Wstęp

Czym jest Kodeks dot. ofiar?

Kodeks praktyk dot. ofiar przestępstw^{[\[przypis 1\]](#)} (Kodeks dot. ofiar) zawiera informacje na temat służb oraz minimalne standardy, jakie muszą zostać zapewnione przez te

służby ofiarom przestępstw w odniesieniu do różnych organizacji (określanych mianem usługodawców) w Anglii i Walii.

Kim jest „ofiara” w rozumieniu tego Kodeksu?

W Kodeksie potwierdzono, że w systemie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych często stosowane są terminy „pokrzywdzony” oraz „poszkodowany” w odniesieniu do osób, które zgłaszają zarzuty na policję. Niemniej jednak w rozumieniu niniejszego Kodeksu definicja „ofiary” jest następująca:

- osoba [\[przypis 2\]](#), która doznała krzywdy, w tym fizycznej, psychicznej lub emocjonalnej albo strat finansowych bezpośrednio w wyniku czynu karalnego [\[przypis 3\]](#)
- bliski krewny [\[przypis 4\]](#) (albo wyznaczony przedstawiciel rodziny) osoby, której śmierć została bezpośrednio spowodowana przez czyn karalny.

Prawa wynikające z niniejszego kodeksu mogą również przysługiwać osobom, które są:

- rodzicami lub opiekunami ofiary, jeśli nie ma ona ukończonych 18 lat [\[przypis 5\]](#) lub
- wyznaczonym przedstawicielem rodziny, jeśli ofiara jest upośledzona umysłowo albo doznała tak poważnych obrażeń z powodu czynu przestępczego, że nie jest w stanie się komunikować albo nie posiada takiej zdolności.

Wszyscy usługodawcy muszą przede wszystkim dbać o najlepszy interes ofiary i brać pod uwagę jej wiek, dojrzałość, poglądy, potrzeby i obawy.

Jakie prawa dotyczą danej ofiary?

Rodzaj praw, które przysługują danej ofierze, uzależnione są przede wszystkim od tego, czy przestępstwo zostanie zgłoszone na policję, czy sprawa trafi do sądu i czy oskarżony zostanie skazany, podobnie jak potrzeby i sytuacja danej osoby. Prawa 1, 4 i 12 przysługują wszystkim ofiarom. Pozostałe prawa dotyczą jedynie sytuacji, kiedy przestępstwo zostanie zgłoszone na policję. Odpowiedni usługodawca przekaze ofierze informacje na temat tego, które prawa dotyczą jej osoby.

Jakie oczekiwanie może mieć ofiara, jeśli chodzi o sposób, w jaki zostanie potraktowana?

Ofiara ma prawo do tego, by:

- być traktowana z szacunkiem, w sposób godny, wrażliwy, empatyczny i uprzejmy;
- podejmować poinformowane wybory, które będą w pełni respektowane;
- usługodawcy szanowali jej prywatność w sposób zgodny ze swoimi obowiązkami wynikającymi z odpowiednich polityk i przepisów dotyczących ochrony danych, oraz
- otrzymać pomoc, która pozwoli jej oraz jej rodzinie zrozumieć proces wymiaru sprawiedliwości i się w niego zaangażować, w sposób profesjonalny bez jakiegokolwiek dyskryminacji.

Pomoc dla świadków

Osoby, które doznały krzywdy, w tym fizycznej, psychicznej lub emocjonalnej, albo strat finansowych bezpośrednio ze względu na fakt bycia świadkiem przestępstwa, są jego ofiarami w rozumieniu niniejszego Kodeksu i mogą korzystać z usług wsparcia dla ofiar. Nie trzeba w tym celu sporządzać oświadczenia, być przesłuchiwanym przez policję ani stawiać się w sądzie w charakterze świadka.

Wszyscy inni świadkowie mogą otrzymać dostęp do usług zapewnianych na mocy Karty praw świadka [\[przypis 6\]](#), a nie na mocy niniejszego Kodeksu.

Status rezydenta

Prawo do korzystania z usług na mocy niniejszego Kodeksu przysługuje bez względu na status dotyczący rezydencji. Niemniej jednak, jeżeli przestępstwo zostanie popełnione na terenie Anglii i Walii, ale ofiara mieszkać będzie w innej jurysdykcji, należy skorzystać ze służb wsparcia w swoim miejscu zamieszkania. Jeśli konieczne będzie złożenie zeznań w sądzie w Anglii i Walii, można będzie skorzystać ze służb wsparcia w czasie pobytu na terenie Anglii i Walii.

Rodziny, które straciły bliską osobę [\[przypis 7\]](#) w wyniku morderstwa lub zabójstwa za granicą.

Rodziny, które straciły bliską osobę w wyniku morderstwa lub zabójstwa obywatela brytyjskiego za granicą powinny kontaktować się z Biurem Spraw Zagranicznych, Wspólnoty Narodów i Rozwoju. Zapewni im ono wsparcie i informacje na temat procesu w kraju, w którym zjście miało miejsce, w tym dotyczące transportu zwłok. Może ono również być w stanie skierować rodzinę zmarłego do specjalistycznego wsparcia. Więcej informacji znaleźć można pod numerem: 020 7008 5000 [\[orzywois 8\]](#) albo pod adresem: [Śmierć za granicą w wyniku morderstwa lub zabójstwa](#)

Istnieje również Memorandum zrozumienia, które pomaga w wyjaśnieniu roli Biura Spraw Zagranicznych, Wspólnoty Narodów i Rozwoju, policji i lekarzy medycyny sądowej w Anglii i Walii, w przypadku gdy ofiara zmarła w wyniku morderstwa, zabójstwa lub dzieciobójstwa za granicą. Memorandum skupia się zarówno na osobach zmarłych, jak i na ich rodzinach, i wyjaśnia rodzaj wsparcia, jakie jest dostępne.

Jak można dopilnować, aby otrzymywało się jak najlepszy rodzaj usług?

Usługodawcy postarają się zminimalizować liczbę różnych osób, z którymi ofiara będzie miała kontakt w ramach obsługi sprawy, oraz w miarę możliwości zaoferują jej dostęp do jednego punktu kontaktowego w celu uzyskiwania informacji. Aby pomóc im w zapewnianiu sobie praw na mocy niniejszego Kodeksu, należy:

- informować ich o zmianie danych kontaktowych lub preferencji
- zadawać im pytania w przypadku niejasności dotyczących dowolnego aspektu związanego ze sprawą lub wymiarem sprawiedliwości oraz
- przekazywać usługodawcom informacje na temat własnej opinii odnośnie usług, jakie zapewniają, aby pomóc im dostarczać i dostosowywać wysokiej jakości usługi.

A co jeśli ktoś nie chce korzystać z praw wynikających z niniejszego Kodeksu?

Ofiara może zdecydować, że nie chce skorzystać z wybranych albo wszystkich praw wynikających z niniejszego Kodeksu. Należy to omówić z odpowiednim usługodawcą.

Ofiara ma prawo ponownie zacząć korzystać z praw wynikających z niniejszego Kodeksu w dowolnym momencie, w czasie gdy trwać będzie dochodzenie, ściganie albo sprawca odbywać będzie karę. Nie dotyczy to prawa do dostępu do pomocy w radzeniu sobie oraz w miarę możliwości do dołączenia do siebie po tym, jak zostało się pokrzywdzonym.

Prawo to przysługuje bez względu na to, czy doszło do postawienia zarzutów, skazania za czyn karalny oraz niezależnie od tego, czy ofiara zdecydowała się zgłosić przestępstwo na policję, czy też nie chce współpracować z dochodzeniem.

Prawo do ochrony

Ofiara ma prawo do ochrony przed wtórną wiktyimizacją, zastraszaniem i działaniami odwetowymi w czasie dochodzenia i postępowania oraz po ich zakończeniu. W przypadku obaw dotyczących bezpośredniego bezpieczeństwa należy skontaktować się z policją, dzwoniąc na numer: 999.

W mało prawdopodobnym wypadku, kiedy podejrzany (przed procesem) lub sprawca (po skazaniu) ucieknie z aresztu, policja się z Państwem skontaktuje. W razie stwierdzenia, że podejrzany lub sprawca stanowi źródło poważnego ryzyka w stosunku do ofiary, policja podejmie odpowiednie kroki, aby zapewnić jej bieżącą ochronę.

Jeśli sprawca będzie się kontaktował z ofiarą z więzienia, a będzie to kontakt niechciany, należy zadzwonić na Infolinię dla ofiar prowadzoną przez Służby Więzienne i Kuratorskie JKM (ang. Her Majesty's Prison and Probation Service Victim Helpline)^{[[przypis 9\]](#)} na numer: 0300 060 669910 lub wysyłając wiadomość e-mail na adres: victim.helpline@justice.gov.uk.

Jeśli sprawca będzie się z ofiarą kontaktował w czasie przebywania na zwolnieniu w środowisku lokalnym w oparciu o licencję, można się skontaktować z policją lub ze swoim Specjalistą ds. Kontaktu z Ofiarami. Jeśli sprawca będzie się znajdował w wieku poniżej 18 roku życia, można również zgłosić wszelkie niechciane kontakty na policję, jednak jeżeli wie się, że znajduje się on pod nadzorem Zespołu ds. Przystępców Nieletnich, można się kontaktować bezpośrednio z tym zespołem. Dane kontaktowe tych zespołów znaleźć można na stronie: www.gov.uk/government/collections/youth-offending-team-contact-details

Informacje zapewniane na mocy niniejszego Kodeksu

Usługodawcy muszą umieszczać informacje o niniejszym Kodeksie w swoim serwisie internetowym. Informacje te muszą również nakierowywać ofiary na odpowiednie strony w serwisie: GOV.UK.

Jeśli konieczne będzie wyjawienie informacji na mocy niniejszego Kodeksu, usługodawcy muszą to zrobić w sposób skuteczny, zgodnie ze swoimi obowiązkami wynikającymi z Ustawy o ochronie danych osobowych, Ogólnego rozporządzenia o ochronie danych z 2018 r. oraz wszelkich innych stosownych przepisów.

W przypadku dużej liczby ofiar w danej sprawie, np. jeśli doszło do oszustw inwestycyjnych na dużą skalę, w wyniku których uszkodzonym zostało wielu inwestorów, albo w innych wyjątkowych okolicznościach, usługodawca może przekazywać informację o tym, że [\[przypis 10\]](#) ofiary posiadają prawa wynikające z niniejszego kodeksu, za pośrednictwem alternatywnych kanałów, takich jak ich serwis internetowy, nie kontaktując się z każdą osobą poszkodowaną w sposób indywidualny.

Żadne postanowienia niniejszego Kodeksu nie nakładają na usługodawcę obowiązku, aby przekazywał informacje ofierze, jeżeli wyjawienie to:

- mogłoby skutkować krzywdą w odniesieniu do dowolnych osób
- mogłoby wpłynąć na odpowiednie podejście do dowolnego śledztwa lub ścigania, albo zaszkodzić dowolnej innej sprawie cywilnej lub karnej albo postępowaniu dotyczącemu zwolnienia warunkowego, bądź
- byłoby sprzeczne w opinii usługodawcy z interesami dotyczącymi bezpieczeństwa narodowego.

A co jeśli skontaktują się ze mną media?

Dziennikarze generalnie mogą uczestniczyć w wydarzeniach mających miejsce w sądzie i je relacjonować. Media mogą zainteresować się sprawą i poprosić ofiarę albo jej rodzinę o komentarz. Rozmowa z nimi nie jest obowiązkowa. Należy jednak pamiętać, aby nie robić niczego, co mogłoby wpłynąć negatywnie na wynik sprawy sądowej albo stanowić przejaw lekceważenia sądu [\[przypis 11\]](#)

W przypadku jakichkolwiek obaw albo w celu uzyskania porad proszę zwrócić się do policji lub wsparcia dla ofiar. Można również skontaktować się z [organizacją ds. standardów w prasie niezależnej \(ang. Independent Press Standards Organisation\)](#), która porozmawia z Państwem na temat ich obaw i udzieli im praktycznych porad i wytycznych.

Dostęp do pomocy medycznej

Ofiary przestępstwa, które doznały w jego wyniku problemów fizycznych lub psychicznych mogą uzyskać dostęp do usług zapewnianych przez Krajową Służbę Zdrowia. Nie trzeba zgłaszać przestępstwa na policję, aby móc uzyskać dostęp do tych usług.

Osoby z poważną chorobą lub obrażeniami albo te, których życie jest zagrożone, powinny zadzwonić do służb ratunkowych na numer: 999. Jeśli nie występuje zagrożenie życia, można skorzystać z następujących opcji: Można:

- Zadzwoń na numer 111 (Krajowa Służba Zdrowia - Anglia) lub 0845 46 47 (Krajowa Służba Zdrowia - Walia) - krajowej infolinii medycznej dot. przypadków niewymagających pilnej interwencji;
- udać się do lokalnej przychodni Krajowej Służby Zdrowia lub lokalnego ośrodka zapewniającego pomoc w trybie pilnym lub w mniej groźnych przypadkach, albo na oddział pogotowia ratunkowego;
- udać się lub zadzwonić do swojego lekarza rodzinnego, który może skierować Państwa do specjalistycznych służb, w tym do wsparcia psychiatrycznego; lub
- porozmawiać z farmaceutą.

Więcej informacji na temat usług oferowanych przez Krajową Służbę Zdrowia można znaleźć w serwisie www.nhs.uk lub na stronie www.wales.nhs.uk, pod telefonem 111/0845 46 47 w (Anglii lub Walii) bądź u swojego lekarza rodzinnego.

Z kolei skierowanie do Centrum ds. Skierowań dot. Przemocy Seksualnej (ang. Sexual Assault Referral Centre) wykonane może zostać przez policję lub samodzielnie^[przypis 12]. W ośrodkach tych pracują specjalnie wyszkolone osoby, które mogą udzielić wsparcia dotyczącego zdrowia fizycznego lub psychicznego ofiarom gwałtów lub ataków seksualnych bez względu na to, czy zdecydują się zgłosić to na policję.

Można również skorzystać z szerokiego zakresu terapii psychologicznych i emocjonalnych oraz podejść terapeutycznych zapewnianych w wielu różnych placówkach, np. przez Krajową Służbę Zdrowia, organizacje z sektora wolontarystycznego i praktyki prywatne. Osoby, które nie mieszkają na stałe w Wielkiej Brytanii powinny wiedzieć, że niektóre świadczenia zdrowotne mogą być zwolnione z opłat. Dotyczy to m.in. opieki podstawowej, leczenia chorób fizycznych lub psychicznych spowodowanych w wyniku tortur, okaleczania kobiet, przemocy domowej, przemocy seksualnej oraz w przypadku stwierdzenia, że dana osoba padła ofiarą nowoczesnego niewolnictwa lub handlu ludźmi. Więcej informacji znaleźć można na stronie: www.gov.uk/guidance/nhs-entitlements-migrant-health-guide

Koronerzy

W rozumieniu niniejszego Kodeksu koronerzy nie są usługodawcami. Spowodowane jest to faktem, że ich dochodzenia nie mają charakteru karnego a członkowie rodziny osoby zmarłej otrzymali już wcześniej status osób zainteresowanych w ramach dochodzenia, które daje im określone ustawowe prawa. Obejmuje to prawo do zadawania ważnych pytań oraz otrzymywania wglądu w dokumenty i inne dowody. Członkowie rodziny osób zmarłych będących ofiarą przestępstwa, którzy uczestniczą w dochodzeniu, powinny zapoznać się z wytycznymi dotyczącymi dochodzenia prowadzonego przez koronera przeznaczonymi dla rodzin osób

zmarłych: www.gov.uk/government/publications/guide-to-coroner-services-andcoroner-investigations-a-short-guide

Kto ma obowiązek spełnić prawa wynikające z niniejszego Kodeksu?

Obowiązek spełniania praw wynikających z niniejszego Kodeksu spoczywa na następujących organizacjach:

- Komisarze ds. Policji i Przystępczości (ang. Police and Crime Commissioners)
- Wszystkie służby policyjne w Anglii i Walii, Brytyjska Policja ds. Ruchu Drogowego oraz żandarmeria Ministerstwa Obrony.
- Policyjne Wydziały ds. Obsługi Świadców (ang. Witness Care Units)^[orzwois 13]
- Koronna Służba Prokuratorska (ang. Crown Prosecution Service)
- Sądy i Trybunały Jej Królewskiej Mości (ang. Her Majesty's Courts and Tribunals Service)
- Służby więzienne i kuratorskie Jej Królewskiej Mości (ang. Her Majesty's Prison and Probation Service)
- Krajowa Służba Kuratorska (ang. National Probation Service)
- Rada ds. Zwolnień Warunkowych Anglii i Walii (ang. The Parole Board for England and Wales)
- Komisja ds. Rewizji Spraw Karnych (ang. The Criminal Cases Review Commission)
- Urząd ds. Odszkodowań dla Osób, które Doznały Obrażeń Ciała w Wyniku Przystępstwa (ang. The Criminal Injuries Compensation Authority)
- Brytyjski Sąd Najwyższy (ang. UK Supreme Court)
- Zespoły ds. Przystępców Nieletnich (ang. Youth Offending Teams)

Na mocy niniejszego Kodeksu prawa niektórych osób będą zaspokajane przez połączenie różnych usługodawców wymienionych wyżej oraz innych usługodawców.

- Urząd ds. Konkurencji i Rynków (ang. Competition and Markets Authority)
- Departament ds. biznesu, energii i strategii przemysłowej (egzekucja spraw karnych) (ang. Department for Business, Energy and Industrial Strategy (Criminal Enforcement))
- Agencja ds. Środowiska (ang. Environment Agency)
- Urząd ds. Nadzoru Finansowego (ang. Financial Conduct Authority)
- Komisja ds. Hazardu (ang. Gambling Commission)
- Inspektorat BHP (ang. Health and Safety Executive)
- Urząd Skarbowo-Celny Jej Królewskiej Mości (ang. Her Majesty's Revenue and Customs)

- Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (egzekucja przepisów imigracyjnych)
- Urząd Komisarza ds. Informacji (ang. Information Commissioner's Office)
- Niezależny Urząd ds. Postępowania Policyjnego (ang. Independent Office for Police Conduct)
- Krajowa Agencja ds. Przestępczości (ang. National Crime Agency)
- Krajowa Służba Zdrowia (ang. National Health Service)
- Zasoby Naturalne - Walia (ang. Natural Resources Wales)
- Urząd ds. Sieci Kolejowej i Drogowej (ang. Office of Rail and Road)
- Biuro ds. Poważnych Oszustw (ang. Serious Fraud Office)

Również inni usługodawcy mogą odgrywać jakąś rolę w związku z dochodzeniem oraz postępowaniem karnym. [\[przypis 14\]](#) Jednak w przeciwieństwie do policji i Koronnej Służby Prokuratorskiej, którzy mają szerokie kompetencje dotyczące śledztwa i ścigania, ci usługodawcy ograniczeni są do dochodzenia i ścigania określonych typów przestępstw popełnionych w określonych okolicznościach. Zostanie to odzwierciedlone w sposobie i częstotliwości kontaktów z ofiarami.

Prawa wynikające z niniejszego Kodeksu dotyczą jedynie usługodawców (takich jak wyżej wymienieni), którzy przejęli formalną odpowiedzialność za przeprowadzanie dochodzenia lub wydawania decyzji o ściganiu. Jednakże nie wszystkie funkcje pełnione przez innych usługodawców są identyczne z tymi spełnianymi przez policję i Koronne Służby Prokuratorskie. Jeśli funkcje te będą odpowiadać funkcjom spełnianym przez usługodawcę określonego w niniejszym Kodeksie (np. inny usługodawca będzie prowadził śledztwo lub ściganie dotyczące rzekomego czynu karalnego), musi zapewniać te same prawa bez nieuzasadnionej zwłoki bez względu na to, czy ten inny usługodawca został wymieniony powyżej.

Komisarze ds. Policji i Przestępczości

Komisarze ds. Policji i Przestępczości wybierani są lokalnie w celu zapewnienia efektywnego i skutecznego działania policji. Mają oni obowiązek prawny konsultować się z ofiarami podczas wyznaczania priorytetów policyjnych na danym obszarze i rozliczania komendanta policji w tym obszarze. Są oni odpowiedzialni za zlecenie wielu usług wymienionych w niniejszym Kodeksie, które wspierają ofiary.

Rola Komisarza ds. Ofiar i Świadców (ang. Commissioner for Victims and Witnesses) (Komisarz ds. Ofiar)

Komisarz ds. Ofiar nie został wymieniony powyżej jako usługodawca w rozumieniu niniejszego Kodeksu. Spowodowane jest to faktem, że Komisarz ma ustawowy obowiązek poddawania niniejszego Kodeksu regularnej rewizji. Do obowiązków Komisarza należy wysłuchiwanie opinii ofiar, spoglądanie na system wymiaru

sprawiedliwości z punktu widzenia ofiar oraz próba ulepszenia dostępnych usług i wsparcia. Komisarz ds. Ofiar nie może udzielać pomocy w indywidualnych sprawach ani nakłaniać organów wymiaru sprawiedliwości do zmiany decyzji.

Prawa z wyższego poziomu

W niniejszym Kodeksie potwierdzono, że ofiary, które uznawane są za osoby nieporadne lub zastraszone, ofiary najpoważniejszych przestępstw (w tym dotyczące bliskiego krewnego) lub ofiary, które były celem wielokrotnych ataków, mogą prawdopodobnie wymagać pomocy specjalistycznej (niektóre ofiary mogą należeć do większej liczby kategorii). Taka pomoc może obejmować skierowanie do specjalistycznego wsparcia, wcześniejszy kontakt po podjęciu kluczowych decyzji i dostęp do środków specjalnych (patrz Prawo nr 4). W ramach każdego prawa przedstawionego w niniejszym Kodeksie podano również, gdzie zastosowanie mają prawa z wyższego poziomu.

W sytuacji gdy usługodawca stwierdzi, że ofiara kwalifikuje się do praw z wyższego poziomu, musi dopilnować, aby informacje te zostały przekazane do innych usługodawców posiadających obowiązki wynikające z niniejszego Kodeksu, oraz gdzie stosowne, do służb, które wspierają ofiary.

Jeśli ofiara nie należy do żadnej z wymienionych wyżej kategorii, usługodawca może zapewnić jej dostęp do określonych praw z wyższego poziomu w zależności od okoliczności lub skutków przestępstwa.

Ofiary nieporadne lub zastraszone

Zgodnie z niniejszym Kodeksem prawa z wyższego poziomu przysługują osobie nieporadnej^{[przypis 15](#)}, jeśli:

- w chwili przestępstwa miała ona poniżej 18 roku życia^{[przypis 16](#)} lub
- jakość dowodów dozna prawdopodobnego uszczerbku ze względu na fakt, że ofiara
 - cierpi na zaburzenia psychiczne w rozumieniu Ustawy o zdrowiu psychicznym z 1983 r.
 - jest osobą niepełnosprawną fizycznie lub cierpi na zaburzenia fizyczne.

Zgodnie z niniejszym Kodeksem prawo do usług z wyższego poziomu przysługuje osobie zastraszonej, jeśli usługodawca stwierdzi, że jakość dowodów dozna

prawdopodobnego uszczerbku ze względu na strach dotyczący zeznawania w sądzie. [\[przypis 17\]](#)

Podczas oceniania, czy ofiara jest zastraszona, usługodawca musi rozważyć:

- zachowanie przeciwko ofierze ze strony podejrzanego, członków jego rodziny i osób powiązanych oraz wszelkich innych osób, które prawdopodobnie będą miały status podejrzanego lub świadka w tej sprawie.
- wiek ofiary
- jeśli dotyczy to danej sprawy, tło społeczne i kulturowe ofiary, wyznania religijne lub opinie polityczne, pochodzenie etniczne oraz sytuację w domu i w pracy.
- charakter i rzekome okoliczności przestępstwa, którego dotyczy sprawa (ofiara przestępstwa na tle seksualnym lub handlu ludźmi zostanie uznana za osobę zastraszoną), oraz
- wszelkie opinie wyrażone przez ofiarę.

Ofiary najpoważniejszych przestępstw

Zgodnie z niniejszym Kodeksem prawo do usług z wyższego poziomu przysługuje ofiarom najpoważniejszych przestępstw, bliskim krewnym osoby zmarłej w wyniku przestępstwa, ofierze przemocy domowej, przestępstwa na tle nienawiści, terroryzmu, przestępstwa seksualnego, handlu ludźmi, nowoczesnego niewolnictwa, usiłowania morderstwa, porwania, bezprawnego pozbawienia wolności, podpalenia z zamiarem spowodowania zagrożenia dla życia, zranienia lub spowodowania poważnych obrażeń ciała w sposób celowy.

Dodatkowe prawa z wyższego poziomu, które są dostępne dla bliskich krewnych osób zmarłych, zostały wyszczególnione osobno w poszczególnych prawach wynikających z niniejszego Kodeksu.

Ofiary będące celem wielokrotnego ataku

Zgodnie z niniejszym Kodeksem prawo do usług z wyższego poziomu przysługuje ofiarom będącym celem wielokrotnych ataków, poszkodowanych w wyniku przestępstw powtarzających się przez jakiś okres czasu, zwłaszcza jeśli atak ten był celowy lub było się ofiarą przewlekłej kampanii obejmującej nękanie lub stalking.

Prawo 1: Być w stanie zrozumieć i być zrozumianym

1.1 Ofiara ma prawo do otrzymania pomocy, by zrozumieć, co się dzieje, i być zrozumianym. W przypadku rozważania odpowiednich środków usługodawcy muszą uwzględnić wszelkie ważne cechy osobiste, które mogą wpłynąć na zdolność do rozumienia i bycia zrozumianym. Wszyscy usługodawcy muszą komunikować się za pomocą prostego i przystępnego języka a wszelkie usługi tłumaczenia pisemnego i ustnego muszą być oferowane ofiarom bezpłatnie.

1.2 Jeżeli ze względu na skutki przestępstwa ofiara potrzebować będzie pomocy w zrozumieniu albo byciu zrozumianym, może jej pomóc osoba, którą wybierze, chyba że usługodawca stwierdzi, że nie będzie to leżeć w jej interesie albo że będzie to miało negatywny wpływ na śledztwo lub ściganie. W takiej sytuacji usługodawca przedstawi odpowiednie uzasadnienie.

1.3 Osoby, które mają problem ze zrozumieniem języka angielskiego lub mówieniem w tym języku, mają prawo do korzystania z tłumacza^[przypis 18] aby ułatwić im zrozumienie, podczas:

- zgłaszania przestępstwa ^[przypis 19]
- przesłuchania policyjnego
- składania zeznań w charakterze świadka

1.4 Ofiara może również otrzymać tłumaczenie dowolnego dokumentu, jeśli w celu przeprowadzenia przesłuchania lub postępowania sądowego, konieczne będzie przeczytanie dokumentu, który zostanie jej wręczony, w tym:

- pisemnego potwierdzenia zgłoszonego przestępstwa
- jeśli w celu przeprowadzenia przesłuchania lub rozprawy sądowej konieczne będzie zapoznanie się z jakimś konkretnym dokumentem, który zostanie przedstawiony ofierze, kopii odpowiedniej części tego dokumentu
- komunikacji z informacją dotyczącą daty, godziny i miejsca procesu.
- wyniku postępowania w sądzie karnym oraz gdzie stosowne uzasadnienia tej decyzji
- odpowiedzi na ewentualną skargę lub wniosek złożony na mocy Prawa ofiary do rewizji (ang. Victims' Right to Review Scheme).^[przypis 20]

1.5 Ofiara może również otrzymać tłumaczenie ustne lub streszczenie wszelkich dokumentów, które zostały wymienione wyżej, chyba że będzie to miało negatywny wpływ na uczciwość postępowania.

1.6 W przypadku spraw rozpatrywanych w Walii ofiara może zgodnie z prawem używać języka walijskiego podczas składania zeznań a sąd dokona odpowiednich ustaleń.^[przypis 22] Ofiara ma również prawo do tego, by przesłać Osobiste oświadczenie ofiary do Rady ds. Zwolnień Warunkowych w języku walijskim, niezależnie od lokalizacji sprawcy, oraz poprosić o streszczenie decyzji w sprawie zwolnienia warunkowego w języku walijskim.

Prawo 2: Do odnotowania szczegółów przestępstwa bez nieuzasadnionej zwłoki

2.1 Ofiara ma prawo do odnotowania szczegółów przestępstwa przez policję bez nieuzasadnionej zwłoki. W przypadku zgłaszania zajścia ofiara może zostać poproszona o podanie szczegółów przestępstwa.

2.2 Jeśli ofiara zostanie poproszona o sporządzenie zeznań świadka, policja wyjaśni jej, że może to skutkować koniecznością złożenia dowodów w sądzie, jeśli dojdzie do procesu.

2.3 Jeśli ofiara zostanie poproszona o udział w przesłuchaniu, przesłuchanie to powinno się odbyć bez nieuzasadnionej zwłoki, a liczba przesłuchań powinna być ograniczona do minimum i w miarę konieczności przesłuchanie powinno być przeprowadzane przez tę samą osobę. Policja powinna podjąć odpowiednie kroki wymagane w celu dopilnowania, aby ofiara (i jej rodzina) nie miała nieuzasadnionego kontaktu z podejrzanym.

2.4 Policja powinna rozważyć, czy wymagane jest dodatkowe wsparcie, na przykład asysta tłumacza, oraz aby ewentualne przesłuchanie zostało przeprowadzone przez osobę posiadającą odpowiednie przeszkolenie w tym kierunku. Powinna ona również dopilnować, aby odbyło się ono w placówce wyznaczonej lub dostosowanej do tego celu. Jeśli nie będzie to możliwe, policja poinformuje ofiarę, dlaczego tak jest.

2.5 Ofiara ma również prawo do wnioskowania o zgodę na przyrowadzenie na przesłuchanie wybranej osoby. Jeśli nie będzie to możliwe, policja poinformuje ofiarę, dlaczego tak jest.

2.6 Jeżeli policja lub Koronna Służba Prokuratorska stwierdzi, że jakość zeznań ofiary może ucierpieć z powodu jej nieporadności, musi rozważyć, czy ma ona prawo do wsparcia ze strony zarejestrowanego pośrednika (patrz prawo nr 4) oraz dokonać odpowiednich zmian w zależności od potrzeb ofiary.

Kim jest zarejestrowany pośrednik?

Zarejestrowany pośrednik to samozatrudniony specjalista ds. komunikacji, który pomaga ofiarom lub świadkom będącym osobami nieporadnymi poradzić sobie z problemami komunikacyjnymi, w celu złożenia zeznań na policji lub w sądzie w czasie postępowania karnego.

Ofiara lub świadek mogą potrzebować pomocy zarejestrowanego pośrednika ze względu na swój wiek, upośledzenie umysłowe, chorobę psychiczną lub niepełnosprawność fizyczną, która negatywnie wpływa na ich zdolność do komunikowania się. Często to oni sprawiają, że świadek jest w stanie złożyć zeznanie.

2.7 Jeśli śledztwo w sprawie karnej wymaga przeprowadzenia badania medycznego, powinno być ono ograniczone do minimum i uzależnione od wyrażenia zgody przez ofiarę.

2.8 Osoby poszkodowane wskutek przestępstwa na tle seksualnym mają prawo do tego, by wnioskować o to, by przesłuchanie przeprowadzone zostało przez funkcjonariusza określonej płci. Policja ma obowiązek spełnić tę prośbę, chyba że będzie to miało negatywny wpływ na uczciwość postępowania. Jeśli tak się stanie, policja poinformuje ofiarę, dlaczego taka sytuacja miała miejsce.

2.9 Jeśli dana osoba uznana zostanie za nieporadną, np. w wieku poniżej 18 roku życia, lub zastraszoną (patrz [Prawa z wyższego poziomu](#)), policja zapyta ją albo jej rodzica lub kuratora, czy przesłuchanie policyjne ma być nagrywane wideo, aby łatwiej jej było opisać, co się wydarzyło. Może to zostać przedstawione w charakterze dowodów w sądzie. Istnieje również możliwość wcześniejszego nagrania dowodów powstałych podczas zadawania pytań krzyżowych przed procesem i niezależnie od niego. Policja przedyskutuje tę opcję z Państwem. Jeśli ofiara będzie chciała złożyć zeznania na procesie, sąd - jeśli będzie się do tego kwalifikować - może pozwolić jej na składanie dowodów i odpowiedź na pytania krzyżowe w pomieszczeniu z łączem na żywo, aby zminimalizować ryzyko spotkania oskarżonego. Można również składać zeznania w sądzie, jeśli taka będzie Państwa wola. Prokuratorzy powinni poinformować świadków, że wprowadzić mogą oni uwzględnić sposób, w jaki chcą oni składać zeznania, jednak uzależnione to będzie od złożenia wniosku do sądu a ostateczna decyzja należy do sądziego.

Do otrzymania informacji podczas zgłaszania przestępstwa

3.1 Ofiara ma prawo do otrzymywania pisemnego potwierdzenia zarzutów w przypadku zgłaszania przestępstwa na policję, jeśli zostało to zrobione w jej imieniu, lub jeśli skontaktowano się z nią w ramach dochodzenia jako z ofiarą przestępstwa. Obejmuje to podstawowe dane dotyczące przestępstwa, numer referencyjny przestępstwa oraz dane kontaktowe funkcjonariusza policji zajmującego się sprawą. Potwierdzenie może zostać dostarczone w formie listu, wiadomości e-mail, wiadomości tekstowej lub w formie notatki odręcznej.

3.2 Jeśli policja stwierdzi, że ofierze może grozić ryzyko doznania krzywdy z powodu wysłania pisemnego potwierdzenia, na przykład w sprawach obejmujących przemoc domową, musi dostarczyć je w taki sposób, aby nie narażać jej na potencjalne ryzyko.

3.3 Policja wyjaśni, gdzie można uzyskać dalsze informacje na temat procesu wymierzania sprawiedliwości oraz Państwa praw jako ofiary. Obejmować to będzie informacje dotyczące tego, gdzie i jak można uzyskać porady i wsparcie. Przykładowo, jeśli będzie to odpowiednie i dostępne, jak ubiegać się o kompensację

(patrz prawo nr 5), dostęp do pomocy medycznej, wsparcie specjalistyczne, takie jak pomoc psychologa (w tym terapia przedprocesowa i psychoterapia) oraz alternatywne zakwaterowanie. Policja wyjaśni również, jakie ustalenia są dostępne dla osób nie mieszkających w Anglii i Walii.

Dostęp do bezpiecznego zakwaterowania

Osoby, które doświadczają przemocy domowej, mogą skorzystać z pomocy licznych organizacji, które oferują porady i wsparcie na temat tego, jak uzyskać bezpieczne miejsce zakwaterowania. Krajowa infolinia ds. przemocy domowej jest obsługiwana 24 godziny na dobę, we wszystkie dni w roku, przez oddanych i wykwalifikowanych pracowników. Można się z nią skontaktować, dzwoniąc na numer: 0808 2000 247. Ponadto codziennie i przez całą dobę dostępna jest również pomoc organizacji Samarytanie (ang. Samaritans), z którą można się skontaktować pod numerem: 116 123. Alternatywnie dodatkowe informacje i pomoc w postaci skierowania do innych agencji uzyskać można w szeregu różnych służb, w tym w opiece społecznej, u lekarza rodzinnego, w aptekach oraz w Biurze Porad Obywatelskich (ang. Citizens Advice Bureau).

Dalsze informacje znaleźć można na stronie: www.gov.uk/report-domestic-abuse. Większość serwisów oferujących wsparcie w przypadku przemocy domowej posiada opcję szybkiego wyjścia dla osób, które mają mało czasu. Osoby znajdujące się w bezpośrednim zagrożeniu powinny się skontaktować z policją, dzwoniąc na numer: 999.

3.4 Jeśli sprawca jest osobą dorosłą, ofiara ma prawo otrzymać informacje na temat sprawiedliwości naprawczej od policji i sposobu korzystania z tej opcji w swojej okolicy. Sprawcy znajdujący się w wieku poniżej 18 roku życia mają prawo do tego, by otrzymać informacje na temat sprawiedliwości naprawczej od Zespołu ds. Przystępców Nieletnich (ang. Youth Offending Team).^[przypis 23]

3.5 Wprawdzie policja jest odpowiedzialna za podawanie informacji na temat sprawiedliwości naprawczej na początku, wszyscy usługodawcy muszą rozważyć, czy korzystne dla ofiary będzie otrzymanie tych informacji na dowolnym etapie procesu wymierzania sprawiedliwości.

Czym jest sprawiedliwość naprawcza?

Sprawiedliwość naprawcza jest procesem, który ma zapewnić możliwość nawiązania komunikacji pomiędzy osobami pokrzywdzonymi wskutek przestępstwa oraz osobami odpowiedzialnymi za krzywdę. Pozwala ona wszystkim osobom poszkodowanym wskutek konkretnego incydentu na udział w procesie naprawiania szkody, co może mieć istotny wpływ na znajdowanie sposobu na to, by znaleźć pozytywny sposób na wyjście z tej sytuacji. Komunikacja może przyjmować wiele różnych form, w niektórych przypadkach może oznaczać spotkanie się z przestępcą twarzą w twarz, w innych komunikowanie się z nim za pośrednictwem pisma, zarejestrowanych wywiadów lub materiałów wideo. Niezależnie od tego jaka forma sprawiedliwości naprawczej będzie Państwu najbardziej odpowiadać, odpowiednio przeszkolony personel zajmie się przygotowaniem Państwa i wspieraniem ich w czasie tego procesu.

Sprawiedliwość naprawcza jest dobrowolna dla każdej ze stron i wszystkie podmioty, które będą w niej uczestniczyć, w tym personel, muszą potwierdzić, że jest ona bezpieczna i można ją kontynuować. Będzie ona miała miejsce jedynie wtedy, gdy ofiara i sprawca będą chcieli wziąć w niej udział po potwierdzeniu podstawowych faktów dotyczących sprawy. Ofiara nie musi brać w niej udziału i może się w każdej chwili wycofać. Może również poprosić o udział w tym procesie w dowolnym czasie, który będzie dla niej odpowiedni. Ofiara może otrzymać możliwość skorzystania ze sprawiedliwości naprawczej ze względu na fakt, że sprawca został do niej skierowany i ustalono, że jest to bezpieczne.

3.6 Wszystkie informacje przysługujące w ramach niniejszego prawa muszą zostać zapewnione w ciągu 5 dni roboczych (1 dzień roboczy w przypadku [Praw z wyższego poziomu](#)) od momentu zgłoszenia przestępstwa.

Prawo 4: Do skierowania do usług, które pomagają ofiarom, oraz do dostosowywania usług i wsparcia do swoich potrzeb.

Ocena potrzeb

4.1 Po zgłoszeniu przestępstwa na policję ofiara ma prawo do tego, by otrzymać wsparcie. Obejmuje to ocenę tego, czy przysługują jej prawa z wyższego poziomu zgodnie z informacjami podanymi na stronie 10 niniejszego Kodeksu. Im więcej informacji uda jej się przekazać w czasie tej oceny, tym większa będzie szansa na to, by dopilnować, aby usługodawcy mogli zaoferować jej pomoc i wsparcie, które będą jak najlepiej spełniać jej potrzeby.

4.2 Przez cały czas trwania postępowania wszyscy usługodawcy muszą zapewnić Państwu okazję do ponownej oceny, jeśli poinformują ich Państwo, że ich potrzeby uległy zmianie.

4.3 Jeśli konieczne będzie stawienie się w sądzie w celu złożenia zeznań, ofiary otrzymają możliwość skorzystania z osobnej oceny potrzeb przez Wydział ds. Obsługi Świadców, w celu ustalenia, czy wymagana jest jakaś dodatkowa pomoc albo dodatkowe wsparcie przed procesem oraz w sądzie.

Skierowanie do usług wspierających ofiary

4.4 Usługi, które wspierają ofiary, mają im pomagać poradzić sobie w miarę możliwości ze skutkami przestępstwa. Dostęp do tego wsparcia jest darmowy, nawet jeśli przestępstwo nie zostało zgłoszone na policję. W celu uzyskania dodatkowych informacji na temat wsparcia dostępnego w Państwa okolicy, proszę skontaktować się z lokalnym Komisarzem ds. Policji i Przestępczości [\[przypis 23\]](#) lub wejść na stronę: www.gov.uk/get-support-as-a-victim-of-crime

4.5 Osoby zgłaszające przestępstwo na policję mają prawo do skierowania do służb, które wspierają ofiary, w tym do sprawiedliwości naprawczej. Policja poinformuje je o wszelkich służbach wsparcia dostępnych w lokalnej okolicy. Skierowanie do służb wsparcia odbędzie się w ciągu 2 dni roboczych, a służby te postarają się zapewnić bezzwłoczny dostęp do wsparcia w zależności od dostępności.

4.6 Ofiara będzie miała prawo do dostępu do służb wsparcia w dowolnym momencie również w przypadku zdecydowania się na to, by nie zgłaszać przestępstwa na policję. W tym celu może skontaktować się bezpośrednio z lokalnymi służbami wsparcia. Aby znaleźć służby wsparcia niedaleko siebie można skontaktować się z lokalnym Komisarzem ds. Policji i Przestępczości [\[przypis 24\]](#) lub wejść na stronę: www.gov.uk/getsupport-as-a-victim-of-crime

4.7 Osoby, które straciły bliskiego członka rodziny mają prawo do przydzielenia im przez policję Funkcjonariusza ds. Kontaktu z Rodziną (ang. Family Liaison Officer), jeśli starszy rangą specjalista ds. dochodzeń uzna to za stosowne (dzieje się tak w większości przypadków). Funkcjonariusz ds. Kontaktu z Rodziną normalnie pełnił będzie funkcję pojedynczego punktu kontaktowego pomiędzy Państwem a usługodawcą. Jeśli sprawa obejmuje zarzut popełnienia morderstwa lub zabójstwa, będą również mieli Państwo prawo do skierowania do Krajowej Służby ds. Zabójstw oraz innych stosownych służb wsparcia. Oferta ta normalnie zostanie im przedstawiona przez Funkcjonariusza ds. Kontaktu z Rodziną.

Czym jest Krajowa Służba ds. Zabójstw (ang. National Homicide Service)?

Krajowa Służba ds. Zabójstw to bezpłatna usługa oferująca pomoc emocjonalną, praktyczną, specjalistyczną i koleżeńską rodzinom, które straciły bliską osobę wskutek morderstwa lub zabójstwa, w tym w wyniku aktu terrorystycznego.

4.8 W zależności od potrzeb i charakteru sprawy mogą Państwo otrzymać ofertę skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, np. od niezależnego doradcy ds. przemocy seksualnej (ang. Independent Sexual Violence Advisor) lub niezależnego doradcy ds. przemocy domowej (ang. Independent Domestic Violence Advisor). Doradca ten będzie normalnie stanowić dla Państwa pojedynczy punkt kontaktowy w czasie trwania postępowania i będzie komunikował się z policją, Wydziałem ds. Obsługi Świadców oraz Koronną Służbą Prokuratorską w Państwa imieniu.

Jaka jest rola niezależnego doradcy ds. przemocy seksualnej (ang. Independent Sexual Violence Advisor) lub niezależnego doradcy ds. przemocy domowej (ang. Independent Domestic Violence Advisor)?

Niezależny doradca ds. przemocy seksualnej to osoba, która pracuje z ofiarami gwałtów i przemocy seksualnej, niezależnie od tego, czy sprawa została zgłoszona na policję.

Niezależny doradca ds. przemocy domowej pracuje z ofiarami przemocy domowej, aby mogły one zrozumieć swoje doświadczenia i dalsze ryzyko doznania krzywdy. Osoby te opracują wraz z ofiarą indywidualny plan bezpieczeństwa, który pomoże im dopilnować, aby miała wszystkie rzeczy potrzebne w celu zapewnienia bezpieczeństwa i podjęcia próby odbudowania swojego życia, aby uwolnić się od przemocy. Plan ten obejmować może udzielenie wsparcia w uzyskaniu dostępu do świadczeń ustawowych (takich jak opieka zdrowotna i zakwaterowanie), reprezentację podczas Interdyscyplinarnej Konferencji dot. Oceny Ryzyka oraz dostęp do organizacji wolontarystycznych w środowisku lokalnym. Niezależni doradcy ds. przemocy domowej działają niezależnie od świadczeń ustawowych i są w stanie zapewnić ofiarom odpowiednie informacje i porady dostosowane do ich potrzeb.

4.9 Jeśli konieczne będzie złożenie zeznań w sądzie, ofiara będzie miała prawo do otrzymania oferty skierowania do Służb ds. Wspierania Świadców (ang. Witness Support Service) (patrz prawo nr 8).

4.10 Na koniec sprawy bez względu na jej wynik ofiara będzie miała prawo do otrzymania oferty skierowania do służb wsparcia, nawet jeśli wcześniej Państwo nie skorzystało z ich pomocy. Aby znaleźć służby, które pomagają ofiarom blisko ich miejsca zamieszkania, należy skontaktować się z Komisarzem ds. Policji i Przystępności [\[orzypis 25\]](#) lub wejść na stronę: www.gov.uk/get-support-as-a-victim-of-crime

Środki specjalne

4.11 Ofiary mają prawo do tego, by ich potrzeby zostały poddane ocenie przez policję i Wydział ds. Obsługi Świadców w celu ustalenia, czy się kwalifikują oraz czy korzystne dla nich będzie składanie zeznań, korzystając ze środków specjalnych. [\[orzypis 26\]](#) Policja i Wydział ds. Obsługi Świadców wyjaśnią im, jakie środki specjalne są dostępne i zapytają Państwa o opinię na temat tego, które z nich powinny być wnioskowane.

Czym są środki specjalne?

Ofiary oraz świadkowie, którzy będą mieli status nieporadnych lub zastraszonych, mogą poprosić o wprowadzenie środków specjalnych na czas postępowania. Pomogą im one w złożeniu możliwie jak najlepszych zeznań w sądzie i poradzeniu sobie w pewnym stopniu ze stresem związanym ze składaniem zeznań. Jeśli będą się do tego kwalifikować, sąd zdecyduje o wprowadzeniu ewentualnych środków specjalnych.

Najczęstsze środki specjalne obejmują: ekrany lub zasłony wokół miejsca dla świadka lub składanie zeznań za pośrednictwem łącza wideo na żywo, z osobnego

pomieszczenia w sądzie lub dedykowanego punktu obsługującego połączenia na żywo poza budynkiem sądowym, aby nie trzeba było mieć kontaktu twarzą w twarz z oskarżonym i obserwatorami sądowymi. Inne środki specjalne obejmują:

- składanie zeznań na posiedzeniu zamkniętym bez obecności prasy i osób postronnych w sali sądowej;
- w Sądzie Koronnym zdjęcie przez sędziego, obronę i oskarżenie peruk i szat;
- korzystanie z pomocy komunikacyjnych lub pomocy osób pośredniczących w celu zrozumienia pytań lub
- przedstawianie dowodów lub odpowiedzi na pytania krzyżowe za pomocą wcześniejszego nagrania wideo, co oznaczać będzie, że świadek nie będzie musiał złożyć dowodów na procesie (świadek nie będzie mógł zmienić wybranej metody składania zeznań ze wcześniejszego nagrania wideo na stawianie się na procesie w celu złożenia zeznań).

4.12 Po złożeniu wniosku w tej sprawie przez prokuratora sędzia lub ławnicy zdecydują, czy prawo do środków specjalnych zostanie przyznane. Wydział ds. Obsługi Świadków poinformuje Państwa o decyzji sędziego lub ławników (patrz prawo 8) a pracownicy Sądów i Trybunałów Jej Królewskiej Mości dopilnują, aby wszelkie przyznane środki specjalne były dostępne w sądzie.

Prawo 5: Do otrzymywania informacji na temat kompensacji

Kompensacja przyznana przez sąd

5.1 Jeśli oskarżony przyzna się do winy albo uznany zostanie za winnego, sędzia lub ławnicy mogą nakazać mu wypłacenie ofierze kompensacji (odszkodowania) za wszelkie straty, zniszczenia lub obrażenia spowodowane wskutek przestępstwa. Ofiara ma prawo do bycia poinformowanym przez policję o sposobie, w jaki może ubiegać się o kompensację. Może zostać poproszona o przedstawienie dowodów doznania strat lub zniszczeń, np. paragonów lub wycen dotyczących naprawy szkód powstałych wskutek przestępstwa.

Program odszkodowania dla osób, które doznały obrażeń ciała w wyniku przestępstwa (ang. Criminal Injuries Compensation Scheme)

5.2 Jeśli ofiara doznała poważnego urazu fizycznego lub psychicznego bezpośrednio wskutek przestępstwa o charakterze brutalnym, może mieć prawo do odszkodowania na mocy Programu odszkodowania dla osób, które doznały obrażeń ciała w wyniku przestępstwa (Program).^[przypis 27] Program ten jest przeznaczony dla osób, które doznały obrażeń w Anglii, Walii i Szkocji. Ofiara ma prawo do tego, by policja poinformowała ją, w jaki sposób może złożyć wniosek o odszkodowanie za pośrednictwem tego Programu^[przypis 28] (patrz Prawo nr 3).

5.3 Program obsługiwany jest przez Urząd ds. Odszkodowań dla Osób, które Doznały Obrażeń Ciała w Wyniku Przystępstwa (ang. Criminal Injuries Compensation Authority).

5.4 Proszę nie zwlekać ze składaniem wniosku. Należy to zrobić w możliwie szybkim terminie. Normalnie musi się to stać w ciągu dwóch lat od daty zajścia. Urząd ds. Odszkodowań dla Osób, które Doznały Obrażeń Ciała w Wyniku Przystępstwa może wydłużyć ramy czasowe na złożenie wniosku jedynie w wyjątkowych okolicznościach.²⁹ Inne zasady mają zastosowanie w przypadku ofiar, które w momencie zajścia były w wieku poniżej 18 roku życia. Aby mieć prawo do odszkodowania, trzeba generalnie spełniać szersze kryteria uprawnień przedstawionych w Programie.

5.5 Nie powinno się czekać z wnioskiem do czasu otrzymania informacji o wyniku postępowania karnego. Wnioski nie są uzależnione od tego, czy sprawca został skazany. Niemniej jednak Urząd ds. Odszkodowań dla Osób, które Doznały Obrażeń Ciała w Wyniku Przystępstwa może wstrzymać przejściowo sprawę, aby poczekać na wynik procesu, jeśli nie będzie posiadać wystarczających informacji, by móc kontynuować rozpatrywanie wniosku.

5.6 Ten Program powinien być ostatecznością. Jeśli pojawi się możliwość skorzystania z odszkodowania z innego źródła, należy to zrobić. Środki przyznane na mocy Programu uwzględniać będą inne kwoty zadośćuczynienia, jakie zostaną Państwu wypłacone, takie jak odszkodowanie przyznane w nakazie sądowym lub w ramach cywilnego postępowania dotyczącego obrażeń osobistych. Urząd ds. Odszkodowań dla Osób, które Doznały Obrażeń Ciała w Wyniku Przystępstwa może odroczyć podejmowanie decyzji w sprawie roszczenia do czasu, aż podejmą Państwo uzasadnione kroki mające na celu ubieganie się o odszkodowanie za pośrednictwem innych kanałów, jakie będą dostępne i w celu poczekania na wynik tych kroków.

5.7 Po złożeniu wniosku Urząd potwierdzi jego odbiór i udzieli odpowiedzi na wszystkie pisma przesłane w związku z wnioskiem w ciągu 20 dni roboczych od daty wpłynięcia.

5.8 Po rozpatrzeniu wniosku ofiara otrzyma informacje na temat prawa do rewizji decyzji Urzędu, w tym procedury i ram czasowych związanych z rewizją decyzji.

5.9 Więcej informacji na temat składania wniosku o odszkodowanie znaleźć można na stronie: www.gov.uk/claimcompensation-criminal-injury, na policji, w lokalnych

służbach wsparcia lub kontaktując się z Urzędem ds. Odszkodowań dla Osób, które Doznały Obrażeń Ciała w Wyniku Przystępstwa pod numerem: 0300 003 3601.^[^30]

5.10 Wprawdzie znajduje się to poza zakresem niniejszego Kodeksu, jednak ofiary będące obywatelami brytyjskimi, które doznały obrażeń w ramach ataków terrorystycznych za granicą, również mogą mieć prawo do odszkodowania za pośrednictwem Programu odszkodowania dla ofiar terroryzmu za granicą (ang. Victims of Overseas Terrorism Compensation Scheme). Więcej informacji na temat ubiegania się o odszkodowanie znaleźć można na stronie: www.gov.uk/compensation-victim-terrorist-attack, lub kontaktując się z Urzędem ds. Odszkodowań dla Osób, które Doznały Obrażeń Ciała w Wyniku Przystępstwa: 0300 003 3601.^[orzypis.30]

Ubieganie się o odszkodowanie w ramach postępowania cywilnego (nie karnego)

5.11 Istnieje możliwość ubiegania się o odszkodowanie od podejrzanego lub sprawcy w sposób niezależny od postępowania karnego. W celu rozważenia ewentualnego postępowania cywilnego w sprawie odszkodowania powinni Państwo zasięgnąć porady prawnej i pomocy prawnika.

Uzyskiwanie porady i pomocy prawnej w celu ubiegania się o odszkodowanie

5.12 W celu uzyskania porady i / lub pomocy prawnej należy skontaktować się z prawnikiem. Osoby z niskimi dochodami lub korzystające ze świadczeń socjalnych mogą mieć prawo do uzyskania pomocy prawnej w celu pokrycia kosztów. Więcej informacji na temat tego, czy mają Państwo prawo do pomocy prawnej można uzyskać na stronie: www.gov.uk/legal-aid

5.13 W celu znalezienia lokalnego adwokata powinni się Państwo skontaktować z Radą Adwokacką (ang. Law Society) na stronie: www.lawsociety.org.uk

Prawo 6: Prawo do uzyskania informacji na temat dochodzenia i ścigania

6.1 Ofiara ma prawo do otrzymywania informacji od policji, kiedy podjęte zostaną kluczowe decyzje w sprawie dochodzenia, oraz jeśli dotyczy to sprawy, do

wyjaśnienia powodów w ciągu 5 dni roboczych (1 dzień roboczy na podstawie [Praw z wyższego poziomu](#)), jeśli podejrzany zostanie:

- aresztowany;
- przesłuchany na podstawie pouczenia;
- zwolniony bez postawienia zarzutów oraz
- zwolniony na podstawie policyjnego zwolnienia za poręczeniem lub w przypadku zmiany lub anulowania warunków policyjnego zwolnienia warunkowego.

6.2 Jeżeli policja zdecyduje się nie prowadzić dochodzenia w sprawie, ofiara otrzyma wyjaśnienie decyzji w ciągu 5 dni roboczych (1 dzień roboczy w przypadku [Praw z wyższego poziomu](#)). Policja zaproponuje również Państwu skierowanie do służb wsparcia.

6.3 Jeżeli policja zdecyduje się przeprowadzić dochodzenie w sprawie, omówi z ofiarą, jak często będzie ona chciała otrzymywać nowe informacje i jaka jest jej preferowana metoda kontaktu. Preferencje te można zmienić w dowolnym czasie.

6.4 Dochodzenie i decyzje w sprawie tego, czy sprawa powinna zostać rozpatrzona w sądzie, mogą trwać długo a odstępy czasowe pomiędzy kluczowymi decyzjami mogą być dość spore. Policja omówi z Państwem kwestię tego, czy chcą, by się z nimi kontaktowano w tym czasie oraz przekaze im dane kontaktowe na wypadek pojawienia się ewentualnych pytań w czasie dochodzenia.

6.5 W niektórych sytuacjach usługodawca może nie być w stanie przekazywać nowych informacji i / lub korzystać z preferowanej metody kontaktu, ale ofiara zostanie wtedy poinformowana, dlaczego tak jest.

6.6 W niektórych sprawach policja lub Koronna Służba Prokuratorska może zdecydować się załatwić sprawę bez udawania się do sądu. Jest to tzw. rozwiązanie pozasądowe. [\[przypis 31\]](#) Pozwala ono na stosunkowo szybkie rozpatrzenie sprawy i może okazać się skuteczne w celu zapobiegania kolejnym przestępstwom.

6.7 Jeśli policja lub Koronna Służba Prokuratorska rozważać będą rozwiązanie pozasądowe, ofiara ma prawo do tego, by została zapytana o swoje stanowisko i do uwzględnienia go podczas podejmowania decyzji. Jeśli nie będzie to możliwe z powodów praktycznych, policja lub Koronna Służba Prokuratorska poinformuje Państwa, dlaczego tak się stało.

6.8 Po zapoznaniu się ze wszystkimi okolicznościami przestępstwa oraz opinią ofiary policja lub Koronna Służba Prokuratorska podejmą ostateczną decyzję. W przypadku zaoferowania sprawcy rozwiązania pozasądowego ofiara ma prawo do tego, by poznać powody tej decyzji w ciągu 5 dni roboczych (1 dzień roboczy [w przypadku praw z wyższego poziomu](#)).

6.9 Po zakończeniu śledztwa policyjnego policja może zdecydować, co powinno stać się dalej, albo w przypadku bardziej poważnych przestępstw, przekazać informacje

do Koronnej Służby Prokuratorskiej, która potem zdecyduje, czy istnieje wystarczająco dużo dowodów na to, aby można było skierować sprawę do sądu.

6.10 Jeśli policja lub Koronna Służba Prokuratorska zdecydują się nie postawić podejrzanego w stan oskarżenia, ofiara ma prawo do tego, by otrzymać w ciągu 5 dni roboczych (1 dzień roboczy w przypadku [praw z wyższego poziomu](#)) od decyzji, informacje zawierające:

- uzasadnienie decyzji;
- sposób uzyskiwania dalszych informacji;
- sposób ubiegania się o rewizję i wydawania oświadczenia na mocy Prawa ofiar do rewizji w ramach Krajowej Rady Komendantów Policji lub Koronnej Służby Prokuratorskiej^[przypis 32]; oraz
- skierowanie do służb wsparcia.

6.11 W przypadku niezadowolenia z policji lub Koronnej Służby Prokuratorskiej ofiara ma prawo do tego, by poprosić o rewizję na mocy Prawa ofiar do rewizji w ramach Krajowej Rady Komendantów Policji lub Koronnej Służby Prokuratorskiej.

Na czym polega program Prawo ofiar do rewizji?

Program prawo ofiar do rewizji daje ofiarom przestępstw prawo do zażądania rewizji decyzji policji lub Koronnej Służby Prokuratorskiej o nieściganiu podejrzanego lub wstrzymaniu sprawy.

Policja

Prawo ofiar do rewizji daje ofiarom prawo do wnioskowania o rewizję decyzji policji o nieściganiu³³ podejrzanego. Dotyczy to spraw, w których podejrzany został zidentyfikowany lub przesłuchany na podstawie pouczenia, po uprzednim aresztowaniu lub w trybie dobrowolnym. Ofiara ma prawo do wnioskowania o rewizję, jeśli policja zdecyduje, że:

- nie wniesie do sądu sprawy, w której ma prawo do postawienia zarzutów
- sprawa nie spełnia wymagań testu dotyczącego kierowania sprawą do Koronnej Służby Prokuratorskiej w celu postawienia zarzutów.

Koronna Służba Prokuratorska

Prawo ofiar do rewizji daje ofiarom prawo do wnioskowania o rewizję decyzji Koronnej Służby Prokuratorskiej o niewnoszeniu zarzutów lub zakończeniu całości postępowania. Program ten pozwala ofiarom ubiegać się o rewizję następujących decyzji:

- o niestawianiu zarzutów;
- o wstrzymaniu (lub w przypadku Sądu Magistrackiego wycofaniu) wszystkich zarzutów, tym samym kończąc całe postępowanie;
- o nieprzedstawianiu dowodów w całym postępowaniu lub

- o zostawieniu wszystkich zarzutów „pozostawionych w aktach” (termin ten jest wykorzystywany w sytuacji, gdy Koronna Służba Prokuratorska podejmuje decyzję o niekontynuowaniu sprawy i prosi o zgodę na „pozostawienie jej w aktach” z oznaczeniem o „niekontynuowaniu sprawy bez zgody niniejszego Sądu lub Sądu Apelacyjnego”).

6.12 Ofiary poszkodowane w określonej sprawie^[orzypis 34] w której Koronna Służba Prokuratorska, poinformuje je o tym, że podjęła decyzję o niestawianiu podejrzanemu zarzutów, mają prawo do otrzymania oferty spotkania, chyba że Koronna Służba Prokuratorska stwierdzi, że spotkanie takie nie powinno mieć miejsca. W rzadkich przypadkach, kiedy Koronna Służba Prokuratorska zdecyduje, że spotkanie nie jest odpowiednie, decyzja ta zostanie im wyjaśniona.

6.13 Jeśli podejrzany otrzyma zarzuty popełnienia przestępstwa lub przestępstw, ofiara ma prawo do tego, by policja poinformowała ją w ciągu 5 dni roboczych (1 dzień roboczy w przypadku [Praw z wyższego poziomu](#)) o:

- przestępstwie, o jakie został oskarżony
- dacie, godzinie i lokalizacji pierwszej rozprawy sądowej oraz
- jeśli podejrzany zostanie zwolniony na podstawie policyjnego zwolnienia za poręczeniem, o ewentualnych warunkach zwolnienia lub ich zmianie.

6.14 W przypadku bliskiej rodziny osoby zmarłej w kwalifikującej się sprawie^[orzypis 35] mają Państwo prawo do tego, by otrzymać ofertę udziału w spotkaniu z Koronną Służbą Prokuratorską przed podjęciem decyzji w sprawie tego, czy należy postawić podejrzanemu zarzuty, czy nie, albo po podjęciu tej decyzji. Jeśli podjęta zostanie decyzja o postawieniu zarzutów, Koronna Służba Prokuratorska wyjaśni, w jaki sposób sprawa będzie się prawdopodobnie rozwijać i odpowie na wszelkie ewentualne pytania, jakie mogą Państwo mieć. Koronna Służba Prokuratorska omówi również z Państwem ich potrzeby i wspólnie ustalone zostanie, jak często będą otrzymywać nowe informacje.

6.15 Jeśli po tym, jak podejrzany otrzyma zarzuty dotyczące popełnienia przestępstwa, Koronna Służba Prokuratorska zdecyduje się wstrzymać jakiś zarzut i kontynuować inny, wprowadzić dużą zmianę w zakresie zarzutu lub wstrzymać sprawę, ofiara ma prawo do tego, by poinformowano ją o powodach takiej decyzji oraz, jeśli decyzja dotyczyć będzie wstrzymywania sprawy, sposobu wnoszenia o rewizję decyzji na mocy Prawa ofiar do rewizji w ramach Koronnych Służb Prokuratorskich, jeżeli będą się Państwo nie zgadzać z tą decyzją.

Prawo 7: Do sporządzenia Osobistego oświadczenia ofiary

7.1 Mają Państwo prawo do sporządzenia osobistego oświadczenia ofiary, w którym wyjaśnią własnymi słowami, jak wpłynęło na nich dane przestępstwo, czy to

fizycznie, emocjonalnie, finansowo czy w inny sposób. Różni się ono od zeznań świadka. Osobiste oświadczenie ofiary uwzględniane jest przez sędziego lub ławnika podczas ustalania, jaką karę powinien otrzymać sprawca. Pomaga ono również usługodawcom zastanowić się, jakie dodatkowe wsparcie jest potrzebne im i ich rodzinie.

7.2 W przypadku najbliższych krewnych osoby zmarłej mają oni prawo do sporządzenia Osobistego oświadczenia ofiary oraz prawo do tego, by towarzyszyła im przy tym jakaś inna osoba, bez względu na to czy chce się składać zeznania świadka.

7.3 Aby pomóc Państwu w zdecydowaniu, czy będą chcieli sporządzić tego typu oświadczenie, mają prawo do otrzymania od policji informacji na temat procesu dot. Osobistego oświadczenia ofiary podczas zgłaszania przestępstwa. Jeśli zdecydują się Państwo złożyć tego typu oświadczenie, zostaną zapytani o to, czy chcieliby odczytać je na głos w sądzie, czy też wolą, aby ktoś przeczytał je w ich imieniu. Mogą Państwo również poprosić policję o kopię Oświadczenia i otrzymają możliwość sporządzenia dodatkowego oświadczenia ofiary, w celu odzwierciedlenia zmian dotyczących skutków przestępstwa.

7.4 Jeżeli oskarżony przyzna się do winy albo zostanie uznany za winnego, a ofiara poprosiła o możliwość odczytania (albo odtworzenia) w sądzie swojego oświadczenia, sędzia lub ławnik zdecyduje, czy osobiste oświadczenie powinno zostać odczytane (albo odtworzone) i w jakim zakresie, a także kto powinien je odczytać. Sędzia oraz ławnicy zawsze biorą pod uwagę preferencje ofiary podczas podejmowania decyzji, chyba że istnieją jakieś uzasadnione powody, aby tego nie robić. Wydział ds. Obsługi Świadców poinformuje Państwa o decyzji sędziego lub ławnika.

7.5 Ofiara nie musi odczytywać na głos swojego Osobistego oświadczenia sama ani za pośrednictwem innej osoby. Jeśli początkowo zdecyduje się odczytać to oświadczenie samodzielnie, ale potem stwierdzi, że nie chce tego robić, może zmienić zdanie. Osobiste oświadczenie ofiary zostanie uwzględnione przez sędziego lub ławnika w taki sam sposób bez względu na to, czy zostanie odczytane (lub odtworzone) na głos w sądzie, czy nie.

7.6 W przypadku firm oprócz tego, że wyznaczony punkt kontaktowy w firmie może sporządzić Osobiste oświadczenie ofiary w jej imieniu, wszystkie rodzaje firm mogą sporządzić Oświadczenie dot. wpływu na firmę. Jest ono podobne do Osobistego oświadczenia ofiary i może zostać wykorzystane w ten sam sposób w sądzie, jednak pozwala firmom na wyjaśnienie sposobu, w jaki przestępstwo na nie wpłynęło, z uwzględnieniem np. bezpośrednich strat finansowych, zakłóceń operacyjnych oraz uszczerbku na reputacji.

7.7 Wyznaczony punkt kontaktowy ma prawo do otrzymania informacji na temat Oświadczenia dot. wpływu na firmę od policji podczas zgłaszania przestępstwa, aby pomóc jej zdecydować, czy firma będzie chciała je złożyć.

7.8 Dalsze informacje na temat procesu dotyczącego Osobistego oświadczenia ofiary oraz Oświadczenia dot. wpływu na firmę znaleźć można na policji oraz pod adresem: www.gov.uk/government/publications/victimpersonal-statement.

Kiedy można złożyć Osobiste oświadczenie ofiary?

Osobiste oświadczenie ofiary można złożyć w dowolnym momencie przed wydaniem wyroku dotyczącego kary, jednak mogą Państwo nie otrzymać takiej możliwości po rozpoczęciu się rozprawy, zwłaszcza jeśli oskarżony przyzna się do winy. W przypadku wielu ofiar najlepszym momentem na sporządzenie Osobistego oświadczenia ofiary jest chwila, kiedy podejrzany otrzyma zarzuty a pełne skutki przestępstwa staną się jaśniejsze. Niemniej jednak policja może Państwa zapytać o szczegóły dotyczące pierwotnych skutków podczas przeprowadzania analizy potrzeb lub odnotowywania zeznań świadka.

Czy można zmienić zdanie albo uaktualnić swoje Oświadczenie?

Po sporządzeniu Osobistego oświadczenia ofiary stanie się ono elementem dokumentacji sądowej i nie można go będzie wycofać ani zmienić. Niemniej jednak jeśli przypomną sobie Państwo coś ważnego albo stwierdzą, że skutki przestępstwa uległy zmianie, mogą sporządzić kolejne oświadczenie.

Czy oskarżony będzie mógł zobaczyć moje Oświadczenie?

Jeśli sprawa trafi do sądu, oskarżony ma zazwyczaj możliwość przeczytania Osobistego oświadczenia ofiary. Podobnie jak w przypadku innych dowodów, jeśli sąd stwierdzi, że jest to ważne w sprawie, obrona może zadać ofierze pytania dotyczące treści Osobistego oświadczenia. Jeśli oświadczenie zostanie odczytane w sądzie na głos, to co zostanie wypowiedziane może znaleźć się w relacji mediów.

Więcej pytań oraz pomoc w odnotowywaniu Osobistego oświadczenia ofiary

W przypadku pytań dotyczących sporządzania Osobistego oświadczenia ofiary, sposobu wykorzystania go oraz jego treści, należy porozmawiać z policją, Wydziałem ds. Obsługi Świadków lub służbami wsparcia pomagającymi ofiarom przestępstwa. Mogą oni również pomóc Państwu w odnotowaniu Oświadczenia.

Osobiste oświadczenia ofiary w przypadku posiedzeń dot. zwolnień warunkowych oraz rewizji taryfy [\[przypis 36\]](#)

7.9 Mogą Państwo poprosić o to, by pierwotne Osobiste oświadczenie ofiary zostało wykorzystane podczas posiedzeń dot. rewizji taryfy i posiedzeń Rady ds. Zwolnień Warunkowych. Niemniej jednak mają Państwo również prawo do sporządzenia nowego Osobistego oświadczenia ofiary na cele powyższych posiedzeń, aby móc wyjaśnić, jak dalej wpływa na Państwa i / lub na ich rodzinę dane przestępstwo, a także jaki wpływ może na nich mieć ewentualny wynik jednego z tych posiedzeń.

Inne zasady dotyczą składania Osobistego oświadczenia ofiary do Rady ds. Zwolnień Warunkowych (patrz Prawo nr 11).

Prawo 8: Do otrzymywania informacji na temat procesu, procesu sądowego oraz roli świadka

8.1 Jeśli sprawa trafi do sądu, ofiara ma prawo do tego, by Wydział ds. Obsługi Świadków poinformował ją w ciągu 5 dni roboczych (1 dnia roboczego w przypadku [Praw z wyższego poziomu](#)) od daty otrzymania informacji z sądu, co ma miejsce w ciągu 5 dni roboczych od wyniku odpowiedniej rozprawy:

- o godzinie, dacie i lokalizacji rozprawy (w ciągu 1 dnia roboczego w przypadku wszystkich ofiar);
- o wyniku ewentualnego posiedzenia dotyczącego zwolnienia za poręczeniem (oraz o istotnych warunkach zwolnienia, wszelkich odpowiednich zmianach tych warunków oraz uzasadnieniu zmian);
- o tym, czy wystawiony został nakaz aresztowania w stosunku do podejrzanego oraz o wyniku rozprawy, jeśli podejrzany został ponownie aresztowany; a także
- o wyniku ewentualnej rozprawy, jeśli podejrzany został ponownie aresztowany.

8.2 Jeżeli podejrzany nie przyzna się do winy, a ofiara będzie musiała stawić się w sądzie, ma prawo do tego, by:

- zostać powiadomionym przez Wydział ds. Opieki nad Świadkami, jeżeli konieczne będzie złożenie zeznań, w ciągu 1 dnia roboczego (w przypadku wszystkich ofiar) od dnia, w którym otrzymane zostaną te informacje z Koronnej Służby Kuratorskiej;
- jej potrzeby zostały poddane ocenie i by otrzymać możliwość skierowania do służb. ds. wspierania świadków, które mogą zorganizować wizytę w sądzie przed datą rozprawy, aby można się było zapoznać z budynkiem, bądź do innych służb wsparcia (patrz prawo nr 4); oraz
- otrzymać informację na temat wyniku wniosku dotyczącego wszelkich środków specjalnych (patrz Prawo nr 4)

8.3 Jeśli konieczne będzie złożenie zeznań, ofiara otrzyma możliwość odświeżenia sobie pamięci poprzez przeczytanie (lub obejrzenie w przypadku rejestracji wideo) zeznań świadka. W miarę możliwości, jeśli sąd na to zezwoli, prokurator będzie mógł spotkać się z Państwem przed udaniem się do sądu w celu wyjaśnienia, co się stanie i udzielenia odpowiedzi na ewentualne pytania.

8.4 W przypadku bliskich krewnych osoby zmarłej mają oni prawo do poproszenia Funkcjonariusza ds. Kontaktu z Rodziną lub Wydziału ds. Obsługi Świadków o

możliwość odwiedzenia sądu przed datą rozprawy w celu zapoznania się z budynkiem niezależnie od tego, czy konieczne będzie złożenie zeznań. Otrzymają oni również możliwość odbycia spotkania z oskarżycielem lub adwokatem z Koronnej Służby Kuratorskiej, który będzie przedstawiał sprawę w sądzie. Spotkanie to zazwyczaj odbywa się krótko przed procesem i jest okazją do tego, by się przedstawić i zadać ewentualne pytania.

8.5 Podczas stawiania się w sądzie oraz jeśli będzie to możliwe, można będzie wejść do budynku przez inne wejście niż oskarżony i poczekanie w osobnej poczekalni przed rozpoczęciem sprawy i po jej rozpatrzeniu. W niektórych budynkach sądowych nie ma aktualnie osobnego wejścia dla ofiar, jednak po otrzymaniu tego typu informacji, pracownicy Sądów i Trybunałów JKM mogą wprowadzić ustalenia, które pozwolą dopilnować, aby ofiara nie zobaczyła się z oskarżonym po przybyciu na miejsce.

8.6 W czasie procesu konieczne może być poczekanie w celu złożenia zeznań. W takiej sytuacji pracownicy Sądów i Trybunałów JKM przydzielą im osobę do kontaktu w sądzie (którą może być członek personelu Służby ds. Wspierania Świadków), aby informowała ich o postępach w sprawie. Osoba ta lub oskarżyciel lub adwokat z Koronnych Służb Prokuratorskich poinformują Państwa, jak długo będą musieli prawdopodobnie czekać.

8.7 Czasami konieczne jest stawienie się w sądzie również w kolejnym dniu. Jeśli tak się stanie, pracownicy Sądów i Trybunałów JKM lub oskarżyciel bądź adwokat z Koronnych Służb Prokuratorskich poinformują Państwa, dlaczego tak jest.

Pomoc podczas stawiennictwa sądowego

Konieczność stawienia się w sądzie może być dla każdej ofiary dość niepokojącą perspektywą. Niemniej jednak przed procesem skontaktuje się z Państwem Wydział ds. Obsługi Świadków. Oprócz zapewnienia praw wymienionych w punkcie 8.1, 8.2 i 8.4, mogą oni również przekazać Państwu wskazówki praktyczne i porady. Obejmuje to:

- informacje na temat tego, czego można się spodziewać w sądzie oraz odpowiedź na pytania dotyczące procesu sądowego;
- jeśli ofiara znajduje się w wieku poniżej 18 roku życia, otrzymanie informacji dla świadków nieletnich;
- możliwość otrzymania pomocy dotyczącej wskazówek dojazdu do sądu oraz planowania i / lub organizowania podróży i miejsca zakwaterowania;
- otrzymanie oferty pomocy w zorganizowaniu opieki nad dziećmi oraz dodatkowego wsparcia, aby pozwolić Państwu na stawienie się w sądzie;
- otrzymanie informacji na temat ubiegania się o zwrot kosztów wydatków poniesionych w wyniku występowania w roli świadka oraz diet;
- skierowanie do Koronnej Służby Prokuratorskiej, która odpowie na wszelkie pytania dotyczące kary, na jakie nie będzie mógł odpowiedzieć Wydział ds. Obsługi Świadków oraz
- ofertę skierowania do służby, która wspiera ofiary przed stawieniem się w sądzie, w trakcie pobytu w nim i po.

Prawo 9: Do otrzymywania informacji na temat wyników sprawy i ewentualnej apelacji

9.1 Na zakończenie sprawy ofiara będzie miała prawo do otrzymania informacji na temat wyniku sprawy, w tym jeśli będzie to możliwe, krótkiego podsumowania powodów podjęcia danej decyzji, [przypis.371](#) przez Wydział ds. Obsługi Świadków w ciągu 1 dnia roboczego od daty otrzymania tych informacji z sądu, co ma miejsce w ciągu 5 dni roboczych od wyniku sprawy.

9.2 Jeśli oskarżony zostanie skazany (uznany za winnego), będą Państwo mieli prawo do tego, by zostać powiadomionym o wymierzonej karze wraz z krótkim wyjaśnieniem znaczenia i skutków kary, przez Wydział ds. Obsługi Świadków w ciągu 1 dnia roboczego od daty otrzymania tych informacji z sądu, co ma miejsce w ciągu 5 dni roboczych od wyniku sprawy. W przypadku pytań dotyczących kary, na jakie Wydział ds. Obsługi Świadków nie będzie w stanie odpowiedzieć, mają Państwo prawo do skierowania do Koronnej Służby Prokuratorskiej, która odpowie na wszelkie pytania, na jakie nie będzie mógł odpowiedzieć Wydział ds. Obsługi Świadków.

9.3 Bliscy krewni osoby zmarłej mają prawo do otrzymania możliwości spotkania się z Koronną Służbą Prokuratorską:

- po skazaniu, ale przed rozprawą wyrokową, w celu potwierdzenia, że sporządzone zostało Osobiste oświadczenie ofiary lub potwierdzenia, że jest ono aktualne (spotkanie to zazwyczaj odbywa się w sądzie);
- po rozprawie wyrokowej w celu wyjaśnienia kary (spotkanie to zazwyczaj odbywa się w sądzie);
- W sprawach, w których oskarżony zostanie uniewinniony albo skazany za mniej poważne zarzuty, oferta spotkania zostanie im przedstawiona kilka tygodni po zamknięciu sprawy, chyba że Koronna Służba Prokuratorska stwierdzi, że nie jest to odpowiednie. W rzadkich przypadkach, jeśli stwierdzi ona, że spotkanie nie jest odpowiednie, decyzja ta zostanie im wyjaśniona. Konkretny czas spotkania uzależniony będzie od życzeń rodziny i ktoś skontaktuje się z Państwem w celu omówienia terminu spotkania.
- w sprawach dotyczących morderstwa, jeśli wszyscy oskarżeni zostaną uniewinnieni w odniesieniu do wszystkich zarzutów, policja i Koronna Służba Prokuratorska zastosują się do procedur określonych w Krajowych Standardach Wsparcia dotyczącego rodziny osoby zmarłej. Krajowe Standardy Wsparcia znaleźć można na stronie Koronnej Służby Prokuratorskiej pod adresem: www.cps.gov.uk. Ich kopia przekazywana jest rodzinom osoby zmarłej przez policję w ramach policyjnego pakietu dla rodzin w żałobie.

Jeśli będą Państwo uważać, że kara wymierzona sprawcy jest o wiele za niska

9.4 W niektórych (ale nie wszystkich) sprawach, w których kara wymierzona została w Sądzie Koronnym [\[przypis 38\]](#) Prokurator Generalny [\[przypis 39\]](#) skieruje sprawę do Sądu Apelacyjnego w celu ponownego rozpatrzenia. Może tak się jednak stać jedynie w przypadku, gdy Prokurator Generalny stwierdzi, że kara była nie po prostu „łagodna”, ale musi być „bezzasadnie łagodna” [\[przypis 40\]](#), ze względu na fakt, że sędzia nakładający karę popełnił poważny błąd albo nałożył na sprawcę karę wykraczającą poza zakres kar uzasadnionych w przypadku okoliczności dotyczących danej sprawy.

9.5 Jeżeli Prokurator Generalny stwierdzi, że kara spełnia standardy dotyczące kary, która jest „bezzasadnie łagodna”, sprawa zostanie skierowana do Sądu Apelacyjnego. Prokurator Generalny musi rozpatrzyć sprawę w możliwie szybkim terminie po wydaniu wyroku, nie później niż w ciągu 28 dni kalendarzowych od daty wymierzenia kary (w godzinach pracy oraz czasie wystarczającym na to, by ją rozpatrzyć). Jeśli Sąd Apelacyjny zgodzi się z nim, może zwiększyć karę.

9.6 Wydział ds. Obsługi Świadków przekaże Państwu informacje na temat programu podczas przekazywania informacji na temat kary wymierzonej w tej sprawie.

Jeśli sprawca odwoła się od wyroku

9.7 Czasami sprawca prosi sąd o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wymierzonej kary. Jest to tzw. odwoływanie się. To co się stanie potem, uzależnione będzie od tego, czy sprawca otrzyma możliwość odwołania się, a jeśli tak, jaki będzie wynik apelacji.

Jeśli zostanie złożony wniosek do Sądu Koronnego w sprawie odwołania od wyroku skazującego lub kary wymierzonej w Sądzie Magistrackim

9.8 Jeśli sprawca odwoła się do Sądu Koronnego, ofiara będzie miała prawo do tego, by otrzymać informacje z Wydziału ds. Obsługi Świadków w ciągu 1 dnia roboczego od daty otrzymania przez nich informacji z sądu, co ma miejsce w ciągu 5 dni roboczych od wyniku rozprawy:

- o tym, że złożone zostało powiadomienie o odwołaniu;
- o dacie, godzinie i miejscu rozprawy oraz
- o wyniku apelacji, w tym wszelkich zmianach dotyczących pierwotnej kary.

9.9 Jeśli będą Państwo chcieli wziąć udział w rozprawie dotyczącej odwołania, mają prawo do tego, by personel sądu zapewnił Państwu:

- w miarę możliwości możliwość poczekania i siedzenia w sądzie w obszarze, w którym nie będą mieli kontaktu ze sprawcą oraz jego rodziną lub znajomymi;
- osobę do kontaktu w Sądzie Koronnym oraz
- otrzymywania informacji na temat służb, które pomagają ofiarom, jeśli będzie to stosowne i dostępne..

W przypadku złożenia wniosku o odwołanie od wyroku skazującego lub kary do Sądu Apelacyjnego lub jeśli wniosek lub apelacja zostaną złożone do brytyjskiego Sądu Najwyższego na podstawie kwestii prawnej

9.10 Jeśli sprawca odwoła się do Sądu Apelacyjnego lub brytyjskiego Sądu Najwyższego, ofiara będzie miała prawo do tego, by otrzymać informacje z Wydziału ds. Obsługi Świadków w ciągu 5 dni roboczych (lub 1 dnia roboczego w przypadku [praw z wyższego poziomu](#)) od daty otrzymania przez niego informacji z sądu, co ma miejsce w ciągu 5 dni roboczych od wyniku odpowiedniej rozprawy:

- o tym, czy sprawca otrzymał zgodę na odwołanie się od wyroku skazującego, kary lub kwestii prawnej;
- o dacie, godzinie i miejscu rozprawy oraz wszelkich zmianach w odniesieniu do tych informacji (w ciągu 1 dnia roboczego w przypadku wszystkich ofiar);
- jeśli sprawca zostanie zwolniony za poręczeniem przed apelacją albo jeśli warunki zwolnienia ulegną zmianie (w ciągu 1 dnia roboczego w przypadku wszystkich ofiar);
- o imieniu i nazwisku osoby do kontaktu z Urzędem ds. Apelacji Karnych lub personelu brytyjskiego Sądu Najwyższego;
- o wyniku odwołania, w tym wszelkich zmianach dotyczących pierwotnej kary,
- o tym, jak można poprosić o kopię decyzji sądu w sprawie z Urzędu ds. Apelacji Karnych lub personelu brytyjskiego Sądu Najwyższego, po tym jak zostanie ona opublikowana.

9.11 Jeśli będą Państwo chcieli wziąć udział w rozprawie dotyczącej odwołania, mają prawo do tego, by personel sądu lub personel brytyjskiego Sądu Najwyższego, zapewnił Państwu:

- w miarę możliwości możliwość poczekania i siedzenia w sądzie w obszarze, w którym nie będą mieli kontaktu ze sprawcą oraz jego rodziną lub znajomymi a także

- specjalne ustalenia dotyczące Państwa, jeśli sprawca będzie obecny a nie będą Państwo chcieli siedzieć w sali sądowej (sprawcy rzadko stawiają się na rozprawach w Sądzie Najwyższym).

9.12 Po wydaniu decyzji o tym, by zgodzić się na to, by sprawca mógł złożyć apelację, bliski krewny osoby zmarłej otrzyma prawo do możliwości spotkania się z pracownikiem Koronnej Służby Prokuratorskiej w celu wyjaśnienia charakteru odwołania i procesu sądowego.

9.13 W przypadku wydawania decyzji w sprawie odwołania od kary sąd każdorazowo uwzględnia ewentualne Osobiste oświadczenie ofiary, które zostało rozważone przez sąd wydający karę.

9.14 Normalnie nie trzeba przysyłać do Sądu Apelacyjnego kolejnego Oświadczenia. Jednak jeśli pojawi się informacja, że sąd powinien dowiedzieć się, jaki jest dalszy wpływ przestępstwa w odniesieniu do Państwa osoby, można będzie wysłać nowe lub kolejne Osobiste oświadczenie ofiary za pośrednictwem policji lub Koronnych Służb Prokuratorskich.

Komisja ds. Rewizji Spraw Karnych (ang. Criminal Cases Review Commission)

9.15 Komisja ds. Rewizji Spraw Karnych bada rzekome pomyłki sądowe w Anglii, Walii i Irlandii Północnej. Sprawca może wystąpić do Komisji o rewizję wyroku skazującego i / lub kary, jeśli pojawią się jakieś nowe informacje lub argumenty wskazujące na to, że wyrok jest niesłuszny a kara zbyt długa.

9.16 Podczas rewizji sprawy Komisja oceni potencjalny wpływ na Państwa osobę i zdecyduje, czy powinni Państwo zostać powiadomieni.

9.17 Komisja zazwyczaj nie będzie się kontaktować z ofiarą tylko dlatego, że wpłynął do niej wniosek. Spowodowane jest to faktem, że większość rewizji nie prowadzi do skierowania do Sądu Apelacyjnego, dlatego nie ma potrzeby, by ostrzegać ofiarę o tym, że sprawca złożył do niej wniosek. Komisja poinformuje jednak o tym Państwa, jeśli stwierdzi, że istnieją uzasadnione podstawy do tego, by sądzić, że ofiara może się dowiedzieć o tym, że zajmuje się ona sprawą, za pośrednictwem mediów lub z innego źródła. Zazwyczaj nawiązuje ona wtedy kontakt z policją w celu powiadomienia Państwa, że złożony został wniosek, i ponownie skontaktuje się z nimi po wydaniu decyzji o ewentualnym skierowaniu sprawy.

9.18 Jeżeli Komisja zdecyduje, że nie powinna się z Państwem skontaktować w czasie rewizji, jednak potem stwierdzi, że należy skierować wyrok skazujący lub karę do sądu, postara się w miarę możliwości skontaktować z Państwem przed skierowaniem sprawy do apelacji.

Prawo 10: Do zwrotu kosztów i mienia

10.1 W przypadku stawienia się w sądzie^[orzypis 41] w celu złożenia zeznań ofiara ma prawo do ubiegania się o zwrot określonych wydatków przez Koronną Służbę Prokuratorską^[orzypis 42] na przykład kosztów podróży, opieki nad dzieckiem, utraty zarobków, napojów oraz posiłków (więcej informacji uzyskać można w serwisie Koronnej Służby Prokuratorskiej na stronie: www.cps.gov.uk). Wszelkie pytania dotyczące ubiegania się o zwrot kosztów należy kierować do pracowników Wydziału ds. Obsługi Świadców.

10.2 Koronna Służba Prokuratorska wypłaci Państwu zwrot kosztów w ciągu 10 dni roboczych od daty wpłynięcia prawidłowo wypełnionego formularza zwrotu.

10.3 W przypadku zabrania części mienia ofiary w charakterze dowodów ofiara ma prawo do tego, by je jak najszybciej odzyskać, jeśli nie będzie już potrzebne. Jeśli będą Państwo mieli jakieś pytania dotyczące zwrotu mienia, należy je kierować do policji.

Prawo 11: Do otrzymywania informacji na temat sprawcy po skazaniu

Program kontaktów z ofiarami

11.1 Jeśli są Państwo ofiarami albo bliskimi krewnymi osoby zmarłej, a sprawca zostanie skazany za popełnienie określonego przestępstwa o charakterze brutalnym lub seksualnym⁴³, i otrzyma karę od 12 miesięcy pozbawienia wolności wzwyż⁴⁴ (albo zostanie zatrzymany w szpitalu w celu poddania leczeniu na mocy Ustawy o zdrowiu psychicznym z 1983 r. wraz z orzeczeniem dot. ograniczeń lub bez niego⁴⁵), mają prawo do automatycznego zgłoszenia w ciągu 10 dni roboczych od daty wydania wyroku skazującego do Programu kontaktów z ofiarami prowadzonego przez Krajową Służbę Kuratorską oraz do wyznaczenia Specjalisty ds. Kontaktów z Ofiarami. Specjalista ds. Kontaktów z ofiarami skontaktuje się z Państwem w ciągu 20 dni roboczych od daty skierowania.

11.2 Jeśli zdecydują się Państwo uczestniczyć w Programie Kontaktów z ofiarami, będą mieli prawo do otrzymywania informacji na kluczowych etapach odbywania kary przez sprawcę (patrz 11.3). Mogą się Państwo zdecydować na udział w Programie oraz na wycofanie się z niego w dowolnym momencie w czasie, gdy sprawca odbywał będzie zasądzoną karę lub obowiązywał będzie nakaz hospitalizacji.

11.3 Specjalista ds. Kontaktów z Ofiarami powiadomi Państwa:

- co oznacza wyrok sądu z punktu widzenia zatrzymania sprawcy w zakładzie karnym lub szpitalu, oraz czy wprowadzone zostaną jakieś zmiany w zakresie kary;
- jeśli sprawca przebywający w zakładzie karnym będzie miał prawo do uwzględnienia pod kątem przeniesienia do warunków otwartych;
- jeśli sprawca przeniesie się do warunków otwartych;
- jeśli sprawca zostanie uwzględniony pod kątem zwolnienia lub zwolnienia warunkowego;
- jeśli sprawca zostanie zwolniony lub wypisany ze szpitala albo wezwany do szpitala dla więźniów;
- o sposobie sporządzania Osobistego oświadczenia ofiary, jeśli Rada ds. Zwolnień Warunkowych będzie miała zdecydować o ewentualnym zaleceniu zwolnienia sprawcy z więzienia;
- o sposobie wnoszenia o przeczytanie Osobistego oświadczenia ofiary przez Radę ds. Zwolnień Warunkowych, odczytania go w Państwa imieniu lub dokonania nagrania wstępnego w sytuacji, gdy Rada ds. Zwolnień Warunkowych zwoła posiedzenie ustne;
- o sposobie wnoszenia o wprowadzenie warunków zwolnienia (licencji) lub wypisu w celu ograniczenia prawopodobieństwa, że spotka się sprawcę w środowisku lokalnym lub zakazaniu mu nawiązywania z Państwem kontaktu;
- o wszelkich warunkach licencji lub wypisu, które będą Państwa dotyczyć, oraz dacie ich wygaśnięcia, albo o ewentualnym wniesieniu o ich zmianę lub usunięcie;
- o sposobie, w jaki można prosić o podsumowanie decyzji Rady ds. Zwolnień Warunkowych oraz sposobie, w jaki można postarać się o złożenie oświadczeń, jeśli Rada ds. Zwolnień Warunkowych zdecyduje, że zwolnienie sprawcy jest bezpieczne;
- Jeśli sprawca ucieknie lub zbiegnie z aresztu;
- o sposobie proszenia o informacje, jeśli sprawca zostanie skazany za najpoważniejsze przestępstwa (patrz 11.18 – 11.19); oraz
- o sposobie wnoszenia o ponowne rozpatrzenie sprawy (jeśli będą Państwo mieli do tego prawo) (patrz 11.9 – 11.10).

11.4 Oprócz ustawowych przestępstw, w przypadku których oferowany jest udział w Programie kontaktów z ofiarami, Krajowa Służba Kuratorska zaoferuje również dostęp do Programu ofiarom, w sytuacji gdy sprawca otrzyma karę od 12 miesięcy pozbawienia wolności wzwyż (albo zostanie zatrzymany w szpitalu w celu poddania leczeniu na mocy Ustawy o zdrowiu psychicznym z 1983 r. wraz z orzeczeniem dot. ograniczeń lub bez niego) w przypadku:

- Spowodowania śmierci wskutek nieostrożnej lub nierozsądnej jazdy (Ustawa o ruchu drogowym z 1988 r.);

- Spowodowania poważnych obrażeń wskutek nieostrożnej lub nierozsądnej jazdy (Ustawa o ruchu drogowym z 1988 r.); lub
- Dopuszczania się zachowań kontrolujących lub wymuszających w relacjach intymnych lub rodzinnych (Ustawa o przestępstwach o charakterze poważnym z 2015 r.)

Ofiar w wieku poniżej 18 roku życia

11.5 Jeśli sprawca w danej sprawie nie ma ukończonych 18 lat życia i nie przysługuje Państwu prawo do udziału w Programie kontaktów z ofiarami, może się z Państwem skontaktować bezpośrednio Zespół ds. Przestępców Nieletnich. Dzieje się tak w sytuacji, gdy nieletni przestępca zostanie skazany na karę do 12 miesięcy pozbawiania wolności, karę 12 miesięcy pozbawienia wolności lub więcej za przestępstwo o charakterze nieseksualnym lub niebrutalnym albo otrzyma wyrok społeczny. W wyroku społecznym sprawca otrzymuje warunki, zgodnie z którymi kara odbywać się w będzie w społeczności lokalnej a nie w zakładzie karnym

11.6 Zespół ds. Przestępców Nieletnich może zapytać Państwa o ich opinię przed wydaniem wyroku w sprawie kary i zapytać, czy chcą Państwo skorzystać z dowolnej inicjatywy związanej ze sprawiedliwością naprawczą (patrz Prawo nr 3), jeśli będzie to stosowne i istnieć będzie taka możliwość.

11.7 Mają Państwo prawo do otrzymywania od tego Zespołu następujących informacji:

- informacji na temat postępów w sprawie sprawcy na życzenie;
- informacji o odpowiednich służbach wsparcia, jeśli ofiara poprosi o dodatkowe wsparcie.

Rada ds. Zwolnień Warunkowych

11.8 Rada ds. Zwolnień Warunkowych [\[przypis 46\]](#) musi:

- rozważyć wszystkie oświadczenia złożone przez ofiarę odnośnie warunków zwolnienia (licencji), które nie zostaną dołączone albo ulegną zmianie, oraz wyjaśnić powód wyłączenia lub zmiany warunku;
- przeczytać Osobiste oświadczenie ofiary, jeśli zostanie ono do niej przesłane;
- rozważyć ewentualny wniosek ofiary o zgodę na udział w posiedzeniu i odczytanie Osobistego oświadczenia ofiary albo odczytanie go przez inną osobę w jej imieniu;

- zgodzić się na odczytanie oświadczenia na posiedzeniu przez ofiarę lub inną osobę w jej imieniu, chyba że istnieć będą uzasadnione powody, aby tego nie robić, oraz
- zapewnić podsumowanie decyzji o zwolnieniu warunkowym na podstawie wniosku, chyba że istnieć będą uzasadnione powody, aby tego nie robić. [\[przypis 47\]](#)

Rada ds. Zwolnień Warunkowych oraz Osobiste oświadczenia ofiary

Kiedy można sporządzić Osobiste oświadczenie ofiary na cele Rady ds. Zwolnień Warunkowych?

Nowe Osobiste oświadczenie ofiary można sporządzić w dowolnym momencie prowadzącym do rewizji wniosku o zwolnienie, jednak trzeba je przesać z takim wyprzedzeniem czasowym, które pozwoli Radzie się z nim zapoznać. Jeśli odbędzie się posiedzenie ustne dot. zwolnienia, Osobiste oświadczenie ofiary należy przesać z co najmniej ośmiotygodniowym wyprzedzeniem. Mało prawdopodobne jest to, aby Posiedzenie dot. zwolnienia warunkowego zostało przełożone w celu pozwolenia na przesłanie spóźnionego Osobistego oświadczenia ofiary.

Czy można zmienić lub zaktualizować Osobiste oświadczenie ofiary?

Istnieje możliwość zmiany albo zaktualizowania Osobistego oświadczenia ofiary, jednak konieczne będzie najpierw wycofanie poprzedniej wersji. Można napisać nowe Oświadczenie na każdą rewizję wniosku o zwolnienie warunkowe, jaka będzie miała miejsce.

Czy sprawca będzie mógł zobaczyć może Osobiste oświadczenie ofiary?

Generalną zasadą jest to, że sprawca może zapoznać się ze wszystkimi informacjami związanymi z rewizją wniosku o zwolnienie warunkowe, chyba że Rada ds. Zwolnień Warunkowych zadecyduje w bardzo wyjątkowych okolicznościach, że oświadczenie nie zostanie sprawcy wyjawione. Ta praktyka jest zgodna z podstawowymi zasadami naszego systemu wymierzania sprawiedliwości. Niemniej jednak jeśli nie będą Państwo chcieli, aby sprawca zapoznał się z ich oświadczeniem, mogą poprosić Specjalistę ds. Kontaktów z Ofiarami o wniesienie o zatajenie oświadczenia na podstawie wniosku o zakaz wyjawiania. Istnieją zasady, które należy przestrzegać, w tym rygorystyczne ramy czasowe dotyczące składania wniosku (osiem tygodni przed posiedzeniem ustnym) oraz konkretne powody, dla których informacje mogą zostać zatajone, które opisane zostały w Regulaminie Rady ds. Zwolnień Warunkowych z 2019 r. Końcowa decyzja należy do Rady. Jeśli Rada zgodzi się, aby nie wyjawiać Osobistego oświadczenia ofiary, adwokat więźnia może i tak mieć w nie wgląd, chociaż może on zostać zobowiązany do niewyjawiania go więźniowi. Jeżeli Rada odrzuci wniosek o zatajenie oświadczenia, można je będzie wycofać.

Więcej pytań oraz pomoc w odnotowywaniu Osobistego oświadczenia ofiary

W przypadku pytań dotyczących sporządzania Osobistego oświadczenia ofiary, sposobu jego wykorzystania lub tego, co należy w nim umieścić, można się zwrócić

do Specjalisty ds. Kontaktów z Ofiarami. Może on również pomóc Państwu w odnotowaniu tego oświadczenia.

Wniosek o rewizję decyzji o zwolnieniu warunkowym^[przypis 48] **(Mechanizm dot. ponownego rozpatrzenia)**

11.9 Rada ds. Zwolnień Warunkowych uwzględni niektórych sprawców pod kątem zwolnienia warunkowego (zwolnienia na podstawie licencji) albo ponownego wypuszczenia po wezwaniu do więzienia i robi to w oparciu o ryzyko dotyczące krzywdy, jakiej mogą doznać członkowie społeczeństwa.

11.10 Jeśli Rada ds. Zwolnień Warunkowych zdecyduje, że zwolnienie sprawcy jest bezpieczne, decyzja ta będzie miała charakter tymczasowy w większości przypadków przez okres 2149 dni kalendarzowych (z wyjątkiem standardowych wezwań na czas określony^[przypis 50]). W tym okresie Sekretarz Stanu może poprosić Radę o ponowne rozpatrzenie swojej decyzji, jeśli ma prawo ją zakwestionować w oparciu o przesłankę mówiącą o tym, że: - w czasie rewizji wniosku sprawcy o zwolnienie nie zastosowano prawidłowego procesu, na przykład nie wzięto pod uwagę ważnych zeznań albo - że decyzja była nieracjonalna, - decyzja nie może być uzasadniona w oparciu o dowody dotyczące ryzyka, jakie zostały rozważone.

Jeśli stwierdzą Państwo, że decyzja spełnia wymogi dowolnego z powyższych kryteriów, mają prawo jako ofiara przesłać wniosek do Sekretarza Stanu z prośbą o złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Prośba ta musi do niego dotrzeć w ciągu 21-dniowego okresu przejściowego. Sekretarz Stanu przychyli się do Państwa wniosku jedynie w sytuacji, gdy dowody wskazywać będą na to, że kryteria zostały spełnione. Otrzymają Państwo pismo z informacją, czy Sekretarz Stanu złoży wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Rewizja procesu dotyczącego obowiązku powiadamiania przez sprawców przestępstw seksualnych

11.11 Zarejestrowani sprawcy przestępstw seksualnych objęci są tzw. „obowiązkiem powiadamiania”. Oznacza to, że muszą oni przekazywać policji niektóre dane osobowe. Obowiązek powiadamiania jest automatycznym skutkiem skazania lub pouczenia z tytułu przestępstwa z Załącznika 3 na mocy Ustawy o przestępstwach seksualnych z 2003 r., jednak długość czasu, przez jaki sprawca objęty jest tym obowiązkiem, uzależniona jest od rodzaju kary, jaka została wymierzona. Złamanie obowiązku powiadamiania jest przestępstwem i podlega karze pięciu lat pozbawienia wolności.

11.12 Sprawcy, którzy objęci są wymogiem powiadamiania przez całe życie, mogą wystąpić o rewizję tego wymogu jedynie po tym, jak minie ustalony okres czasu od pierwotnego powiadomienia, co zazwyczaj ma miejsce w momencie wypuszczenia z zakładu karnego. Ustalony okres czasu wynosi 15 lat w przypadku osób dorosłych oraz 8 lat w przypadku osób nieletnich. Jeśli sprawca złoży tego typu wniosek, policja może przeprowadzić rewizję wraz z oceną ryzyka, aby zdecydować, czy obowiązek powiadamiania może zostać w przypadku tego sprawcy uchylony. Sprawcy przestępstw seksualnych, w przypadku których stwierdzone zostanie istnienie dalszego ryzyka, mogą zostać objęci obowiązkiem powiadamiania i będą to robić przez całe życie, jeśli będzie to konieczne.

11.13 Ofiary sprawców, którzy złożą tego typu wniosek, mają prawo do tego, by policja się z nimi skontaktowała w celu zapytania o poglądy na temat tego wniosku w ramach prowadzonej przez nich rewizji. Specjalista ds. Kontaktów z Ofiarami zapewni Państwu więcej informacji na temat tego procesu.

Przestępcy obcej narodowości (ang. Foreign National Offenders, FNO)

11.14 Jeśli są Państwo ofiarami przestępstwa popełnionego przez osobę obcej narodowości, która otrzymała: - karę pozbawienia wolności na okres od 12 miesięcy wzwyż lub nakaz hospitalizacji za przestępstwo dokonane w stosunku do Państwa; - zalecenia sądowe dotyczące deportacji za przestępstwo dokonane w stosunku do Państwa, lub - karę pozbawienia wolności za przestępstwo o charakterze brutalnym lub seksualnym,

będą Państwo mieli prawo do otrzymywania informacji na temat deportacji sprawcy. Mogą również zrezygnować z prawa do otrzymywania tych informacji. Krajowa Służba Kuratorska (Specjalista ds. Kontaktów z Ofiarami oraz kuratorzy) muszą podjąć wszystkie uzasadnione kroki w celu współpracy z organami imigracyjnymi, by dopilnować w miarę możliwości, aby informacje na temat statusu imigracyjnego więźnia oraz wszelkie informacje dotyczące deportacji były przekazywane ofiarom.

11.15 Jeśli zostali Państwo poszkodowani wskutek przestępstwa zgodnie z informacjami przedstawionymi w punkcie 11.14, Specjalista ds. Kontaktów z Ofiarami wyznaczony w ramach Programu kontaktów z ofiarami (patrz 11.1) będzie w stanie pozyskać w Państwa imieniu informacje z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

11.16 Osoby, które nie mają prawa do korzystania z Programu kontaktów z ofiarami lub zrezygnowały z udziału w tym Programie, a które spełniają kryteria (patrz 11.14), mają prawo do proszenia o dostęp do aktualnych informacji na temat sprawy imigracyjnej Przestępcy Obcej Narodowości bezpośrednio z Zespołu ds. Wspierania Ofiar Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

11.17 Zespół ds. Wspierania Ofiar Ministerstwa Spraw Wewnętrznych może poinformować Państwa, czy Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zamierza podejmować działania deportacyjne w odniesieniu do sprawcy; - jaki jest końcowy wynik ewentualnego odwołania od decyzji o deportacji; - kiedy sprawca zostanie zwolniony z aresztu imigracyjnego; - kiedy sprawca zostanie deportowany; lub - jeśli sprawca nie będzie deportowany i w miarę możliwości, dlaczego tak jest.

Rewizje dotyczące poważnych kolejnych przestępstw

11.18 W sytuacji gdy sprawca popełni poważne kolejne przestępstwo [\[przypis 51\]](#), w czasie okresu objęcia nadzorem sprawowanym przez dostawcę usług kuratorskich albo wkrótce po zakończeniu tego nadzoru, dostawca ten przeprowadzi rewizję dotyczącą poważnych kolejnych przestępstw, aby sprawdzić, jak sprawa była prowadzona i czy nie ma konieczności wprowadzenia zmian w celu poprawy nadzoru nad przyszłymi sprawami.

11.19 W najpoważniejszych przypadkach dostawcy usług kuratorskich podzielą się ustaleniami z rewizji dotyczącej poważnych kolejnych przestępstw z ofiarami lub ich rodzinami po skazaniu sprawcy. Jeśli do tego dojdzie, będą Państwo mieli prawo do tego, by skontaktował się z nimi Specjalista ds. Kontaktów z Ofiarami z pytaniem czy chcieliby się spotkać z przedstawicielem kierownictwa wyższego szczebla dostawcy usług kuratorskich, aby omówić ustalenia z rewizji dotyczącej poważnych kolejnych przestępstw i czy chcą otrzymać kopię raportu.

Praw 12: Do złożenia skargi, jeśli prawa nie będą przestrzegane

12.1 Jeśli ofiara stwierdzi, że jej prawa wynikające z niniejszego Kodeksu nie zostały spełnione, ma prawo do złożenia skargi. W pierwszej kolejności i jeśli czuje się w stanie to zrobić, powinna omówić sprawę z osobą, z którą miała kontakt w przypadku odpowiedniego usługodawcy.

12.2 Jeśli nadal pozostanie nieusatysfakcjonowana albo jeśli nie będzie się czuła na siłach, by porozmawiać z osobą, z którą miała kontakt, może złożyć skargę za pomocą wewnętrznej procedury składania skarg u danego usługodawcy [\[przypis 52\]](#). Usługodawca zapewni jej informacje na temat procedury składania skarg i udzieli odpowiedzi w ramach czasowych określonych w tej procedurze.

12.3 Jeśli skarga zostanie przesłana do nieodpowiedniego usługodawcy albo będzie musiała zostać rozpatrzona przez większą liczbę usługodawców, zostaną Państwo o tym powiadomieni.

12.4 W przypadku dalszego niezadowolenia po zakończeniu procedury składania skarg do usługodawcy, albo jeśli odpowiedź będzie trwała zbyt długo, mogą Państwo poprosić swojego posła o skierowanie skargi do Rzecznika ds. Parlamentu i Służby Zdrowia. Rzecznik rozważy ewentualną skargę, jaka zostanie do niego przesłana, a jeśli będzie to stosowne, przeprowadzi niezależne dochodzenie.

12.5 Więcej informacji na temat składania skarg do Rzecznika można znaleźć w serwisie internetowym na stronie: www.ombudsman.org.uk lub dzwoniąc na infolinię dla klientów: 0345 015 4033 [\[przypis 53\]](#)

1. Kodeks dot. ofiar wydawany jest przez Sekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości na mocy art. 32 Ustawy o przemocy domowej, przestępstwach i ofiarach z 2004 r. [↵](#)
2. Osoby prawne (np. firmy lub inne przedsiębiorstwa, takie jak organizacje charytatywne) nie podlegają pod definicję ofiary. Niemniej jednak firmy i inne przedsiębiorstwa, takie jak organizacje charytatywne mogą korzystać z usług zapewnianych na mocy niniejszego Kodeksu i sporządzać oświadczenie o skutkach, jeśli przestępstwo zostało popełnione przeciwko nim, pod warunkiem wyznaczenia osoby do kontaktu z odpowiednim usługodawcą. Więcej informacji na temat sposobu sporządzania [Oświadczenia o skutkach dla firmy](#) [↵](#)
3. Na cele niniejszego Kodeksu termin „przestępstwo” oznacza przestępstwo popełnione lub objęte postępowaniem prawnym w Anglii i Walii. [↵](#)
4. Normalnie dotyczy to małżonka, partnera, krewnego w pierwszej linii, rodzeństwo i osoby znajdujące się na utrzymaniu ofiary. Inni członkowie rodziny, w tym kuratorzy i opiekunowie, mogą zostać uznani za bliskich krewnych wedle uznania usługodawcy. [↵](#)
5. Chyba że rodzic albo opiekun jest objęty dochodzeniem albo otrzymał zarzuty od policji w powiązaniu z tym przestępstwem, albo jeśli w uzasadnionej opinii odpowiedniego usługodawcy w najlepszym interesie ofiary nie leży to, by jego rodzic lub kurator otrzymał tego typu usługi. [↵](#)
6. www.gov.uk/government/publications/the-witness-charter-standards-of-care-for-witnesses-in-the-criminal-justice-system [↵](#)
7. Normalnie dotyczy to małżonka, partnera, krewnego w pierwszej linii, rodzeństwo i osoby znajdujące się na utrzymaniu ofiary. Inni członkowie rodziny, w tym kuratorzy i opiekunowie, mogą zostać uznani za bliskich krewnych wedle uznania Biura Spraw Zagranicznych, Wspólnoty Narodów i Rozwoju. [↵](#)
8. Dostępne przez całą dobę, 7 dni w tygodniu. Osoby nieprzebywające w Wielkiej Brytanii mogą znaleźć dane kontaktowe najbliższej ambasady Wielkiej Brytanii, najwyższej komisji lub konsulatu [online](#) [↵](#)
9. Służby Więzienne i Kuratorskie JKM muszą prowadzić infolinię telefoniczną (Infolinię dla Ofiar) w celu dopilnowania, aby istniał numer telefonu, na jaki ofiary mogą dzwonić, jeśli więzień nawiąże z nimi niechciany kontakt. [↵](#)
10. Od poniedziałku do piątku, od godziny 9.00 do 16.00. [↵](#)

11. Może to obejmować informacje dot. komunikacji na mocy praw nr 3, 4, 5, 6, 8, 9 i 11 określonych w niniejszym Kodeksie. [↵](#)
12. www.gov.uk/contempt-of-court [↵](#)
13. www.nhs.uk/live-well/sexual-health/help-after-rape-and-sexual-assault/ [↵](#)
14. Wydział ds. Obsługi Świadków to ogólna nazwa odnosząca się do wydziału prowadzonego przez policję, który zapewnia informacje i wsparcie ofiarom i świadkom w sprawach, które rozpatrywane są w ramach systemu wymierzania sprawiedliwości. W Państwa lokalnej okolicy Wydziały te mogą być znane pod inną nazwą. Policja przekaze Państwu nazwę Wydziału, który będzie realizował prawa należące do obowiązków Wydziału ds. Obsługi Świadków wynikających z niniejszego Kodeksu. [↵](#)
15. Dotyczy to jedynie zakresu, w jakim usługodawca formalnie zaakceptował obowiązek dotyczący przeprowadzania dochodzenia w sprawie przestępstwa albo formalnie zaakceptował odpowiedzialność za podejmowanie decyzji dotyczącej kontynuowania ścigania w sprawie danego przestępstwa. [↵](#)
16. Jest to oparte na kryteriach zawartych w art. 16 Ustawy o wymiarze sprawiedliwości oraz dowodach karnych w sprawach nieletnich z 1999, zgodnie z którymi sąd musi ustalić prawo do skorzystania ze środków specjalnych. [↵](#)
17. Dotyczy to generalnych praw z wyższego poziomu na mocy niniejszego Kodeksu. Jednakże w celu skorzystania ze środków specjalnych na mocy art. 16 Ustawy o wymiarze sprawiedliwości oraz dowodach karnych w sprawach nieletnich z 1999 r., nie mogą mieć Państwo ukończonych 18 lat w momencie odbywania się rozprawy. [↵](#)
18. Jest to oparte na kryteriach prawa do środków specjalnych zawartych w art. 17 Ustawy o wymiarze sprawiedliwości oraz dowodach karnych w sprawach nieletnich z 1999 r.
19. Obejmuje to tłumaczenie ustne i niewerbalne, na przykład jeśli ofiara będzie głucha albo będzie cierpieć na niedosłuch. [↵](#)
20. Mają Państwo prawo do zgłoszenia przestępstwa w języku, który rozumieją, albo z wymaganą pomocą lingwistyczną, jeśli nie mówią po angielsku. [↵](#)
21. Wyjaśnienie Prawa ofiary do rewizji znaleźć można w Prawie nr 6. [↵](#)
22. W art. 22 ust. 1 Ustawy o języku walijskim z 1993 r. czytamy: „W przypadku wszystkich postępowań prawnych w Walii dowolna strona, świadek oraz wszelkie inne osoby, które chciałyby to zrobić, mogą mówić po walijsku”. W przypadku sądów magistrackich nie ma konieczności powiadamiania o chęci używania języka walijskiego. Niemniej jednak czasami konieczne jest zapewnienie asysty tłumaczeniowej, dlatego wtedy przesłane zostanie uprzednie powiadomienie do Wydziału ds. Języka Walijskiego w celu wprowadzenia odpowiednich ustaleń. [↵](#)

23. Zespół ds. Przestępców Nieletnich to zespół interdyscyplinarny pracujący z dziećmi w wieku od 10 do 17 lat, które złamały prawo albo mogą być zagrożone przestępczością. Zespoły te są koordynowane przez wybrane władze lokalne i monitorowane w ramach systemu wymierzania sprawiedliwości w sprawach nieletnich przez Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości ds. Nieletnich.↵
24. www.apccs.police.uk/find-your-pcc/↵
25. www.apccs.police.uk/find-your-pcc/↵
26. Ustawa o wymiarze sprawiedliwości w sprawach nieletnich oraz dowodach karnych z 1999 r. wprowadziła szereg środków, które mogą być wykorzystane w celu ułatwienia zbierania i składania zeznań przez świadków nieporadnych i zastraszonych. Te środki określane są ogólnie mianem „środków specjalnych”. Środki specjalne pomagają poradzić sobie częściowo ze stresem związanym ze składaniem zeznań i dotyczą świadków oskarżenia i obrony, ale nie oskarżonego.↵
27. W przypadku rozważania złożenia wniosku o wypłatę odszkodowania za obrażenia ciała powstałe wskutek przestępstwa do Urzędu ds. Odszkodowań dla Osób, które Doznały Obrażeń Ciała w Wyniku Przestępstwa, należy pamiętać, że środki zostaną wstrzymane, jeśli nie będą Państwo współpracowali w możliwy sposób z procesem wymierzania sprawiedliwości.↵
28. Prawo do odszkodowania z Urzędu ds. Odszkodowań dla Osób, które Doznały Obrażeń Ciała w Wyniku Przestępstwa może być uzależnione od statusu dot. rezydencji i od narodowości, chyba że zostaną Państwo zidentyfikowani przez kompetentne organy jako ofiary handlu ludźmi lub otrzymają status osób ubiegających się o azyl na mocy Regulaminu imigracyjnego sporządzonego na podstawie art. 3 ust. 2 Ustawy imigracyjnej z 1971 r.↵
29. Ze względu na wyjątkowe okoliczności wniosek nie mógł zostać złożony wcześniej a istnieją dowody wskazujące na to, że doszło do przestępstwa obejmującego przemoc - specjalista ds. roszczeń może wtedy podjąć decyzję bez przeprowadzania dalszych, szerokokrojonych zapytań. ↵
30. Od poniedziałku do piątku, w godzinach od 10:00 do 15.00. ↵
31. Alternatywne opcje względem ścigania, takie jak pouczenia, pouczenia warunkowe oraz grzywny za zakłócanie porządku - mające na celu radzenie sobie z mniej poważnymi naruszeniami, często po raz pierwszy, kiedy ściganie nie leży w interesie publicznym.↵
32. Inni usługodawcy (wymienieni na stronie 8 niniejszego Kodeksu) wyjaśnią Państwu, jak można ubiegać się o rewizję za pośrednictwem własnego programu.↵
33. Prawo ofiary do rewizji dotyczy konkretnie decyzji o niekontynuowaniu ścigania. Nie obejmuje ono decyzji dotyczących odnotowywania przestępstwa ani decyzji o niekontynuowaniu zapytań.↵

34. Określone sprawy, w których ofiary mają prawo do spotkania z pracownikiem Koronnych Służb Prokuratorskich obejmują: krzywdzenie dzieci, przestępstwa seksualne, przestępstwa nacechowane rasowo lub religijnie, przestępstwa z elementem homofobii i transfobii, przestępstwa motywowane niechęcią do osób niepełnosprawnych oraz sprawy motywowane niechęcią związaną z wiekiem.↵
35. Sprawy, w których rodzina osoby zmarłej ma prawo do spotkania z pracownikiem Koronnych Służb Prokuratorskich, obejmują: morderstwo, zabójstwo, zabójstwo korporacyjne, zabójstwo na tle przemocy w rodzinie, spowodowanie śmierci wskutek niebezpiecznej jazdy, spowodowanie śmierci wskutek nieostrożnej jazdy pod wpływem alkoholu lub substancji odurzających, spowodowanie śmierci wskutek nieostrożnej lub nierozsądnej jazdy, spowodowanie śmierci wskutek jazdy bez ważnego prawa jazdy lub bez ubezpieczenia oraz kwalifikowany zabór pojazdu ze spowodowaniem śmierci.↵
36. Minimalny okres zatrzymania tych sprawców w zakładzie karnym może być weryfikowany przez Sąd Wyższy po tym, jak sprawca odbędzie połowę pierwotnego minimalnego okresu, z uwzględnieniem postępów i rozwoju dokonanego przez sprawcę. Odzwierciedla to fakt, że młodzi ludzie zmieniają się szybciej niż osoby dorosłe, w sposób, który może nie być w pełni widoczny w momencie wydawania kary. Ofiary lub rodziny zmarłej ofiary mogą przesłać Osobiste oświadczenie ofiary do Sądu Wyższego.↵
37. Wydział ds. Obsługi Świadków nie będzie w stanie zapewnić wyjaśnienia, jeśli sprawca został uznany za niewinnego przez ławę przysięgłych, ponieważ nie musi ona podawać uzasadnienia swojej decyzji.↵
38. W przypadku obaw dotyczących kary Koronna Służba Prokuratorska może się również skontaktować z Prokuratorem Generalnym.↵
39. Prokurator generalny to główny radca prawny Koronny, który pełni wiele niezależnych funkcji związanych z interesem publicznym, w tym prowadzi nadzór na departamentami przedstawicieli prawnych (ang. Law Officers).↵
40. Kara jest „bezzasadnie łagodna”, jeśli wykracza poza zakres kar, jakie sędzia może w sposób uzasadniony uznać za odpowiednie.↵
41. Jeśli stawia się Państwo w zakładzie karnym w celu przedstawienia swojego Osobistego oświadczenia ofiary Radzie ds. Zwolnień Warunkowych, będą mieli prawo do ubiegania się o zwrot określonych wydatków przez Radę, np. kosztów podróży, napojów i posiłków. Specjalista ds. Kontaktów z Ofiarami pomoże Państwu w przypadku pytań dotyczących ubiegania się o zwrot powyższych kosztów.↵
42. Inni usługodawcy odpowiedzialni za ściganie w odniesieniu do przestępstwa muszą posiadać regulamin, na podstawie którego ofiary otrzymają możliwość zwrotu wydatków poniesionych ze względu na konieczność stawienia się w sądzie w celu złożenia zeznań.↵
43. Zgodnie z definicją podaną w art. 45 ust. 2 Ustawy o przemocy domowej, przestępstwach i ofiarach z 2004 r.↵

44. Zakład karny oznacza w tym przypadku dowolne miejsce, w jakim dana osoba zostanie zatrzymana, w tym np. instytucję penitencjarną dla przestępców nieletnich.↵
45. Pacjent objęty zostanie ograniczeniami, jeżeli sąd stwierdzi, że jest to konieczne w celu ochrony innych osób przed poważną krzywdą. W zarządzaniu „pacjentami z ograniczeniami” uczestniczy Sekretarz Stanu. Oznacza to, że Sekretarz Stanu podejmie decyzje na temat rehabilitacji sprawcy. W przypadku „pacjentów bez ograniczeń” zajmują się nimi pracownicy kliniczni oraz kierownictwo szpitala.↵
46. Większość więźniów zwalniana jest automatycznie bez udziału Rady ds. Zwolnień Warunkowych. Główne kategorie więźniów, w przypadku których Rada ds. Zwolnień Warunkowych musi podjąć decyzję o stosowności zwolnienia, obejmują: a) więźniów z wydłużoną karą na czas określony, którzy mogą zostać zwolnieni na podstawie licencji po tym, jak spędzą określoną długość czasu w areszcie; b) więźniów z karą na czas nieokreślony, którzy odbywają karę dożywotniego pozbawienia wolności lub pozbawienia wolności ze względu na bezpieczeństwo publiczne, oraz c) więźniów ze standardową karą pozbawienia wolności na czas określony, którzy zostali wezwani z powrotem do aresztu po naruszeniu warunków licencji.↵
47. Na przykład, kiedy może to narazić kogoś - sprawcę, ofiarę lub inne osoby na niebezpieczeństwo.↵
48. <https://www.gov.uk/guidance/challenge-a-parole-decision>↵
49. W wyjątkowych okolicznościach można złożyć wniosek o skrócenie tego okresu. Jeśli tak się stanie, ofiara zostanie o tym powiadomiona.↵
50. Kara pozbawienia wolności na czas określony dotyczy ustalonej długości czasu. Więzień spędzi pierwszą połowę albo dwie trzecie (w zależności od ogólnej długości kary i przestępstwa) kary w zakładzie karnym a pozostałą jej część w społeczności lokalnej na tzw. „licencji”. W przypadku naruszenia dowolnych warunków zwolnienia, np. przejawiania złego zachowania, które zwiększy ryzyko, może zostać wezwany z powrotem do więzienia w celu odbycia pozostałej części kary.↵
51. Przestępstwo wymienione w Załączniku C do Instrukcji dla służby kuratorskiej nr 15, 2014 r. „Procedury powiadamiania i rewizji dotyczące poważnych kolejnych przestępstw” (z okresowymi zmianami). Są to aktualnie wszystkie poważne przestępstwa o charakterze brutalnym lub seksualnym, które objęte są maksymalnym okresem pozbawienia wolności w postaci 14 lat albo karą na czas nieokreślony.↵
52. Usługodawcy muszą posiadać jasną do zidentyfikowania procedurę składania skarg, za pomocą której ofiary będą mogły złożyć skargę, jeśli ich prawa wynikające z niniejszego Kodeksu nie zostaną spełnione.↵
53. Od poniedziałku do czwartku, od 8:30 do 17:00, w piątki od 8:30 do 12:00.↵